

Prin sentința penală nr.473 din 27 martie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție- Secția Penală a fost condamnat inculpatul **Ciofu Ioan** (...) la pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

S-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 lit. a, b și c Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

A fost dedusă, din pedeapsa aplicată inculpatului, durata prevenției de la 4 octombrie 2006 la 6 octombrie 2006.

A fost menținută măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara dispusă față de inculpatul Ciofu Ioan.

Totodată, a fost condamnată inculpata **loviță Maricica** (...) la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

S-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 lit. a, b și c Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

A fost dedusă, din pedeapsa aplicată inculpatei, durata prevenției de la 4 octombrie 2006 la 6 octombrie 2006

A fost menținută măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara dispusă față de inculpata loviță Maricica.

În baza art.254 alin.3 din Codul penal, a fost confiscată de la inculpatul Ciofu Ioan contravaloarea în lei a sumei de 8102 euro, la data punerii în executare a hotărârii, precum și a sumei de 4360 RON.

A fost menținut sechestrul asigurator dispus prin ordonanța din 20 octombrie 2006 în dosarul nr.122/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a Corupției, asupra terenului în suprafață de 1755 mp, situat în Iași, Magistrala Bârnova nr.100 F, județul Iași, proprietatea inculpatului Ciofu Ioan.

În baza art.191 din Codul de procedură penală, inculpații au fost obligați la plata sumei de câte 10 000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut, în esență, că prin rechizitoriul din 25.01.2007 întocmit în dosarul nr. 122/P/2006 au fost trimiși în judecată **inculpatul Ciofu Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și **inculpata loviță Maricica** pentru săvârșirea infracțiunii de dare de

mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

S-a reținut în sarcina inculpatului **Ciofu Ioan** că, în calitate de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, pe fondul desfășurării cercetărilor penale în dosarul nr.402/P/2006, a pretins și primit de la inculpata loviță Maricica, în perioada mai - august 2006, foloase materiale în sumă de aproximativ 10.000 euro (reprezentând 5.500 euro și 4.000 RON în numerar, suma de 377 euro pentru cumpărarea la 2.05.2006 a unui bilet de avion pe numele Ciofu Elena, cu destinația Londra, suma de 1.480 euro, pentru cumpărarea, la 10.07.2006, a două bilete de avion pe numele Ciofu Elena și Ciofu Raluca Elena, cu destinația China, suma de 130 RON pentru plata asigurărilor medicale necesare efectuării acestei deplasări, sumele de 745 euro și 70 RON pentru cumpărarea la 12.07.2006 a două bilete de avion pe numele aceluiași două persoane, cu destinația Budapesta și, respectiv, pentru plata asigurărilor medicale, precum și beneficierea, în perioada 13-14 iulie 2006, de un telefon mobil având activat serviciul de roaming, plata traducerii unor acte medicale și asigurarea folosinței unui autoturism) în scopul instrumentării dosarului anterior menționat, beneficiul urmărit de inculpat fiind, inițial punerea sub învinuire a omului de afaceri Porumboiu Adrian pentru săvârșirea unor infracțiuni de natură economică, iar ulterior, adoptarea soluției de declinare a competenței respectivei cauze în favoarea D.N.A.

În sarcina inculpatei **loviță Maricica** s-a reținut că a remis inculpatului Ciofu Ioan, pe fondul desfășurării cercetărilor penale în dosarul nr.402/P/2006, în perioada mai-august 2006, foloase în sumă totală de aproximativ 10.000 euro în scopul instrumentării dosarului anterior menționat, beneficiul urmărit de inculpată fiind inițial punerea sub învinuire a omului de afaceri Porumboiu Adrian, pentru săvârșirea unor infracțiuni de natură economică, iar ulterior, adoptarea soluției de declinare a competenței respectivei cauze în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, structura centrală.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 25.01.2007 sub nr.745/1/2007

În cauză a fost fixat termen pe fondul cauzei la 8.03.2007, iar pentru verificarea legalității și temeiniciei măsurii preventive dispusă față de inculpații Ciofu Ioan și loviță Maricica a fost fixat termen la 1.02.2007.

Prin încheierea de ședință din **1 februarie 2007** s-a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. și în baza art.136 alin.4 Cod procedură penală raportat la art. 145¹ cu referire la art.

145 alin.1 Cod procedură penală, s-a dispus luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara față de inculpații Ciofu Ioan și Ioviță Maricica.

La termenul din **8.03.2007** instanța de fond, constatând întemeiată cererea de amânare a judecării cauzei formulată în scris și susținută oral de inculpatul Ciofu Ioan, în sensul angajării unui apărător ales, în raport de prevederile art. 6, art. 171 alin.1 și art. 3 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 6 din Convenția Europeană a dispus admiterea cererii.

La termenul de judecată de la **3.04.2007**, a fost admisă cererea formulată de inculpata Ioviță Maricica, de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145¹ alin.2 Cod procedură penală raportat la art. 145 alin.1¹ Cod procedură penală așa cum au fost modificate prin Legea nr.356/2006 și O.U.G. nr.60/2006.

Totodată, prin aceeași încheiere în baza art. 29 alin.5 din Legea 47/1992 republicată și art. 303 alin.6 Cod procedură penală a fost suspendată judecarea cauzei până la soluționarea excepției de constituționalitate invocate.

Împotriva acestei încheieri a formulat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, iar prin decizia nr.266 din 16 aprilie 2007 pronunțată de Completul de 9 Judecători în dosarul nr.3507/1/2007 a fost admis recursul declarat de Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost casată în parte încheierea, cu referire la dispoziția de admitere a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate. Totodată, s-a luat act de declarația intimă a inculpatei Ioviță Maricica de renunțare la cererea de sesizare a Curții Constituționale privind excepția invocată.

La termenul din **22 mai 2007**, instanța de fond, apreciind ca fiind întemeiată cererea formulată de apărătorul ales al inculpatei Ioviță Maricica, în vederea pregătirii apărării, față de data angajamentului recent în cauză a acestuia, reținând totodată că au fost reziliate contractele cu cei doi apărători aleși ai inculpatei Ioviță Maricica, a acordat, un ultim termen în vederea pregătirii apărării.

La termenul fixat, din **7 iunie 2007**, instanța a pus în discuție regularitatea actului de sesizare și a constatat, conform dispozițiilor art.300 Cod procedură penală că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.263 și 264 Cod procedură penală referitoare la elementele ce stau la baza întocmirii Rechizitoriului și la verificarea legalității și temeiniciei acestora de către procurorul șef de secție.

Ulterior, constatării regularității actului de sesizare, inculpata Ioviță Maricica a formulat o cerere de recuzare a doamnei judecător Rodica Aida

Popa, președintele completului de judecată, invocând incompatibilitatea acesteia în raport cu prevederile art. 48 litera d și art. 47 alin.2 Cod procedură penală, motivând că doamna judecător este incompatibilă a soluționa cauza întrucât s-a pronunțat cu privire la prelungirea autorizării de interceptare.

Prin încheierea de ședință din **13 iunie 2007** a fost respinsă ca nefondată cererea de recuzare a doamnei judecător Rodica Aida Popa, instanța reținând că magistratul recuzat nu are interes în cauză, prelungirea autorizației de interceptare și înregistrare a convorbirilor legale efectuându-se în îndeplinirea obligațiilor sale legale, instanța reținând totodată că, această împrejurare nefiind de natură să conducă la concluzia că judecătorul și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauză.

La termenul din **21 iunie 2007**, instanța a dispus începerea cercetării judecătorești și s-a dat citire actului de sesizare.

Inculpatul Ciofu Ioan a arătat că înțelege să dea declarație în cauză, dar apărătorul inculpatei Ioviță Maricica a învederat instanței că are de formulat o cerere înaintea audierii inculpatului.

Instanța a pus în vedere apărătorului inculpatei Ioviță Maricica că s-a trecut de momentul procesual al formulării de cereri sau excepții, urmând a fi audiat unul dintre inculpați. Inculpata Ioviță Maricica a arătat că, în aceste condiții, de comun acord cu apărătorul său, avocat Panaitescu Ion înțelege să denunțe contractul de asistență juridică încheiat cu acesta, întrucât a apreciat că, atâta timp cât i se interzice dreptul de a formula cereri nu poate beneficia de o apărare eficientă, motiv pentru care instanța a fost obligată să fixeze un nou termen de judecată pentru a asigura inculpatei dreptul la apărare.

La termenul din **4 septembrie 2007** apărătorul inculpatului Ciofu Ioan, avocat Ciobotaru Gheorghe a formulat cerere de amânare, învederând instanței că a fost angajat în cauză în urmă cu câteva zile și are nevoie de timp pentru a putea pregăti apărarea.

În vederea asigurării unei apărări complete și depline în cauză, cu respectarea principiilor contradictorialității, oralității și publicității ședinței de judecată instanța a fixat un nou termen de judecată la **26 septembrie 2007**, când inculpatul Ciofu Ioan a formulat prin apărător cerere de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin.1 teza I Cod procedură penală.

Instanța, constatând că a fost declarată deschisă cercetarea judecătorească, a prorogat discutarea excepției după audierea inculpaților.

Inculpatul Ciofu Ioan a arătat că, față de situația nou ivită este nevoit să nu dea nicio declarație în cauză, deși ar fi dorit acest lucru, întrucât are multe de precizat.

Inculpata Ioviță Maricica a arătat că, în aceste condiții, se prevalează de dreptul la tăcere, înțelegând să nu dea nicio declarație în cauză întrucât se consideră nevinovată.

Instanța a pus în discuția părților cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin.1 teza I Cod procedură penală cu referire la art.21 alin.3 și 4, art. 16 și art.24 alin.1 din Constituția României și art.6 paragraf 3 din CEDO, cerere pe care a respins-o ca inadmisibilă.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs inculpatul Ciofu Ioan.

Prin decizia nr.534 din 3 octombrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 9 Judecători, pronunțată în dosarul nr.8545/1/2007 a fost admis recursul declarat de inculpatul Ciofu Ioan împotriva încheierii din 26 septembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art.385⁷ alin.1 Cod procedură penală a extins efectele recursului și cu privire la inculpata Ioviță Maricica, a casat încheierea atacată și rejudecând, a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin.1 teza I din Codul de procedură penală, în raport cu prevederile art.21 alin.3 și 4, art. 16 și 24 alin.1 din Constituția României, art.6 paragraf 3 lit.b și d) din CEDO, invocată de inculpatul Ciofu Ioan. S-a trimis dosarul Curții Constituționale în vederea soluționării acestei excepții și, în baza art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992, republicată, cu referire la art.303 alin.6 din Codul de procedură penală a fost suspendată judecata până la soluționarea excepției de către Curtea Constituțională.

Prin decizia penală nr.132 din 21 februarie 2008 a Curții Constituționale, pronunțată în dosarele nr.1308D/2007, 1321 D/2007, 1489D/2007 și 1507 D/2007 a fost respinsă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin.1 teza I din Codul de procedură penală, întrucât această excepție referitoare la drepturile apărătorului în cursul urmăririi penale fusese admisă de Curtea Constituțională în altă cauză.

Ca urmare a deciziei Curții Constituționale, la repunerea pe rol a cauzei, din **16 aprilie 2008**, s-au pus în discuție cererile formulate de inculpați la termenul din 26 septembrie 2007, de restituire a cauzei la Parchet, ca urmare a încălcării dreptului la apărare în cursul urmăririi penale.

Prin **sentința penală nr.768 din 16 aprilie 2008**, Înalta Curte de Casație și Justiție- Secția Penală a admis cererile formulate de inculpații Ciofu Ion și

loviță Maricica în baza art.332 alin.1 și 2 Cod procedură penală și a dispus restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea refacerii urmăririi penale cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art.172 alin.1 Cod procedură penală, urmând a se asigura garanțiile procesuale ce decurg din modificarea acestor dispoziții ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a aceleiași dispoziții din reglementarea anterioară de către Curtea Constituțională prin decizia nr.1086 din 20 noiembrie 2007 publicată în M.O. nr.866 din 18 decembrie 2007.

Totodată, în temeiul art.332 alin.3 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală a revocat măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, luată față de inculpații Ciofu Ioan și loviță Maricica, prin încheierea din 1.02.2007 și rămasă definitivă prin decizia penală nr.58 din 12 februarie 2007 a Completului de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul nr. 1035/2007.

În baza art.332 alin.3 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală a dispus ridicarea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra terenului în suprafață de 1755 m.p. situat în Iași, Magistrala Bârnova nr.100F, Județul Iași, teren aflat în proprietatea inculpatului Ciofu Ioan și a soției sale Ciofu Elena, măsură instituită prin ordonanța din 20 octombrie 2006 în dosarul nr. 122/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupției.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A., criticând-o pentru netemeinicie.

Prin decizia penală nr.**487 din 22 iunie 2009** a Completului de 9 Judecători s-a admis recursul declarat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. și a fost casată în întregime sentința penală nr.768 din 16 aprilie 2008, cauza fiind trimisă pentru continuarea judecării la aceeași instanță, respectiv Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru a pronunța această soluție, Completul de 9 Judecători a reținut că inculpații au beneficiat de un real și efectiv drept la apărare pe parcursul întregii urmăririi penale, iar restituirea cauzei la procuror este nelegală.

Cauza a fost repusă pe rol, acordându-se termen la 26 octombrie 2009, termen la care inculpații au formulat cereri de revocare a măsurilor preventive.

Instanța a respins cererile de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, formulate de cei doi inculpați și totodată, a respins ca

nefondată contestația împotriva măsurii asigurătorii a sechestrului în suprafață de 1755 mp aparținând inculpatului Ciofu Ioan și soției sale Ciofu Elena,

În aceeași ședință inculpații Ioviță Maricica și Ciofu Ioan au arătat că își mențin poziția procesuală exprimată la termenele anterioare, în sensul de a se prevala și uza de dreptul la tăcere.

La termenul din **24 noiembrie 2009** au fost audiați martorii din acte Năstase Dănuț (fila 43 vol.I) și Porumboiu Adrian(fila 51 vol.I) ale căror declarații au fost consemnate și atașate la dosar, cauza fiind amânată în vederea continuării cercetării judecătorești.

Astfel:

- în ședința publică din **16 decembrie 2009** a fost audiat martorul din acte Ionescu Ionela(fila 83 vol.I);

- în ședința publică din **12 ianuarie 2010** au fost audiați martorii din acte: Penciu Mironia Elena(fila 95 vol.I), Enache Carmen Dorina(fila 96 vol.I);

- în ședința publică din **8 februarie 2010** au fost audiați martorii din acte: Ioviță Adrian(fila 121 vol.I), Iordache Elena(fila 125 vol.I), Gabor Gabriel (fila 127 vol.I),

- în ședința publică din **8 martie 2010** au fost audiați martorii din acte: Cătănici Avram(fila 148 vol.I), Blaj Doru (fila 149 vol.I), Coțofană Bogdan(fila 151 vol.I);

- în ședința publică **8 aprilie 2010** a fost audiat martorul din acte Sâmpetru Marcel(fila 173 vol.I).

La termenul din 8 martie 2010, inculpatul Ciofu Ioan a formulat o cerere, de solicitare de la dosarul de casă al Parchetului, a două memorii depuse de către inculpatul Ciofu Ioan la procurorul șef, memorii care nu se regăsesc la dosar, instanța prorogând pronunțarea asupra acestei cereri după epuizarea momentului procesual al ascultării martorilor în cauză.

La termenul din **8 aprilie 2010** instanța a încuviințat cererea reprezentantului Parchetului de a audia și alți martori ce au fost audiați în faza de urmărire penală, dar care nu au fost trecuți în citativ, respectiv Dobre Aurel, Enache Cristian, Preoteasa Constantin, Bucur Dan, Cucu Adrian, Iliescu Toader, Batori Istvan Ioszeff și Mureșan Petru Iulian.

Astfel, martorul Iliescu Toader a fost audiat în ședința publică din 5 mai 2010(fila 206, vol. I), martorul Dobre Aurel a fost audiat în ședința din 8 iunie 2010(fila 231, vol. I), martorul Preoteasa Constantin a fost audiat în ședința din 14 septembrie 2010 (fila 257, vol. I), martorul Mureșan Petru Iulian a fost audiat în ședința din 1 octombrie 2010 (fila 31, vol. II), martorii Bucur Dan(fila

147, vol. II) și Cucu Adrian (fila 93, vol. II) au fost audiați în ședința din 7 decembrie 2010,.

La termenul din **8 iunie 2010** inculpata loviță Maricica a formulat cerere de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, cerere care a fost respinsă ca nefondată.

La termenul din **14 septembrie 2010** inculpatul Ciofu Ioan a formulat o cerere de fotocopiere în integralitate a dosarelor în care s-au emis autorizații de interceptare, iar instanța a prorogată discutarea cererii după epuizarea administrării probelor testimoniale.

La termenul din **1 noiembrie 2010**, inculpata loviță Maricica a învederat instanței că, unul dintre apărătorii săi a reziliat contractul de asistență, iar celălalt se află în concediu medical, astfel încât asistența sa juridică nu este asigurată.

Față de lipsa de apărare a inculpatei s-a dispus acordarea unui nou termen în cauză.

În ședința publică din **7 decembrie 2010**, termen la care s-a dat cuvântul inculpaților și reprezentantului Parchetului pentru a propune probe, instanța a încuviințat inculpatului Ciofu Ioan administrarea probei cu înscrisuri constând în biletul olograf scris de soția inculpatului, copii de pe actele medicale privind starea de sănătate a inculpatului și a soției sale, extrasul de cont emis de BCR - Filiala Iași și documente care atestă cumpărarea sumei de 7140 euro.

Totodată, prin aceeași încheiere a fost respinsă cererea de înaintare a documentației care a stat la baza întocmirii notelor de supraveghere operativă, respectiv a autorizațiilor de interceptare, Curtea apreciind că aceasta este neîntemeiată, în condițiile în care la dosar există autorizațiile emise de judecător, iar cenzurarea actelor care le-au justificat nu face obiectul cauzei.

Instanța a respins, de asemenea, solicitarea de depunere a dosarului nr. 184/P/2006, modul de soluționare a cauzei respective fiind apreciat ca lipsit de relevanță în cauză.

Curtea a apreciat ca nefiind utilă cauzei și solicitarea de atașare a urmei dosarului de urmărire penală instanța reținând că eventualele apărări pe care inculpatul și le-a făcut în faza de urmărire penală, inclusiv solicitarea de probe, pot fi reiterate în faza de judecată.

Instanța a încuviințat administrarea probei cu acte privind traseul profesional al inculpatului, motiv pentru care a dispus efectuarea unei adrese în acest sens la CSM.

A fost încuviințată, totodată, proba testimonială solicitată de inculpatul Ciofu Ioan, respectiv, audierea în calitate de martor a numiților Zărnescu Marinică, Cojocarul Constantin, Ciofu Raluca și Dincă Ioan.

A fost încuviințată efectuarea unei expertize a vocii și vorbirii solicitată de inculpatul Ciotu Ioan, având ca obiectiv verificarea autenticității înregistrărilor.

Prin aceeași încheiere a fost prorogată discutarea probei cu expertiză tehnică de autentificare a interceptărilor și înregistrărilor audio-video a convorbirilor tehnice și a înregistrărilor în mediul ambiental solicitată de ambii inculpați după ascultarea și vizionarea acestor înregistrări în ședință publică.

A fost respinsă solicitarea inculpatului de reaudiere a martorilor loviță Adrian și Năstase Dănuț, instanța constatând că proba nu este utilă și concludentă cauzei..

Totodată, prin aceeași încheiere a fost respinsă proba cu martori, înscrisuri și expertiză grafică solicitată de inculpata loviță Maricica.

Instanța luat act că inculpata loviță Maricica a renunțat la susținerea cererii de seșizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a O.U.G. nr. 134/2005.

În ședința publică din **10.01.2011** au fost audiați martorii pe situație de fapt propuși de inculpați, respectiv: Bucur Dan (fila 147, vol.II) și Zărnescu Marinică(fila 149, vol.II) ale căror declarații au fost consemnate și atașate la dosar.

În ședința publică din **4 februarie 2011** au fost audiați martorii pe situația de fapt propuși de inculpați, respectiv: Cojocaru Constantin(fila 204, vol. II), Dinovici Mihai(fila 205, vol. II) și Rîpeanu Gabriela(fila 206, vol. II).

În ședința publică din **1 martie 2011** au fost audiați martorii pe situația de fapt propuși de inculpați, respectiv: Ciofu Raluca Elena(fila 247, vol.II) și Diaconu Lucian(fila. 250, vol.II).

La același termen inculpata loviță Maricica a solicitat o suplimentare a probatoriului constând în audierea martorului Vancea Alexandru, șeful direct, la data săvârșirii faptei, a inculpatului Ciofu Ioan.

Apărătorul inculpatului Ciofu Ioan a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, constând în plângerile formulate în anul 2006 împotriva lui Porumboiu Adrian, copii ale declarațiilor din ancheta Ilie Sârbu-Porumboiu Adrian, procesul verbal de redare în formă scrisă a dialogului dintre Năstase Dănuț și inculpata loviță Maricica, precum și actele care au stat la baza autorizării interceptărilor, acestea pentru a dovedi că nu a existat o implicare personală a inculpatului.

Înalta Curte, Secția Penală a constat că, pe de o parte că prin încheieri anterioare s-a pronunțat asupra probatoriului, iar pe de altă parte, că probele suplimentare cerute la acest termen de judecată nu sunt concludente și utile prin raportare la faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

Referitor la expertiza vocii și a vorbirii dispusă în cauză, respectiv cea de verificare a autenticității înregistrărilor solicitate anterior de către inculpați, a pus în vedere inculpaților să se prezinte la sediul instanței pentru a face copii ale înregistrărilor aflate la dosar, pe care să le asculte până la termenul următor și să precizeze pe care dintre acestea doresc să le asculte nemijlocit în ședința publică, urmând ca, în funcție de ceea ce se va audia, și de precizările inculpaților să se dispună asupra înregistrărilor ce vor fi expertizate. S-a pus, de asemenea, în vedere inculpaților să se prezinte la INEC pentru prelevarea eșantioanelor de voce, conform programării fixate de acea instituție.

La termenul din **19 aprilie 2011** inculpatul Ciofu Ioan, prin avocat, a invocat excepția nulității absolute a autorizațiilor de interceptare și înregistrare a convorbirilor precum și a nulității proceselor-verbale de transcriere a acestor înregistrări care au fost efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale relative la competența după calitatea persoanei.

În acest sens, a susținut că, potrivit prevederilor art.91¹ alin.1 din Codul de procedură penală, autorizațiile de interceptare puteau fi emise doar de președintele instanței, însă în cauză au fost emise de trei magistrați care nu aveau această calitate.

Curtea, deliberând asupra acestei excepții, a apreciat că se invocă chestiuni care țin de fondul cauzei, urmând a se pronunța cu privire la acestea odată cu deliberările pe fondul cauzei.

Inculpata Ioviță Maricica a învederat instanței că a ascultat integral înregistrările, că nu își contestă vocea, motiv pentru care a renunțat să se mai prezinte pentru prelevarea eșantionului de voce la INEC, deoarece renunță la cererea de efectuare a expertizei vocii și vorbirii, precizând totodată că nu dorește ascultarea înregistrărilor audio și video în ședință publică. A susținut însă că solicită încuviințarea efectuării unei expertiza cu privire la autenticitatea tuturor înregistrărilor pe baza suporturilor originale.

Deliberând asupra probei solicitate, instanța a încuviințat efectuarea expertizei de verificare a autenticității tuturor înregistrărilor audio-video solicitată de inculpații Ciofu Ioan și Ioviță Maricica având ca obiective:

- să se stabilească dacă înregistrările sunt autentice;
- dacă înregistrările sunt identice cu stenogramele depuse la dosarul de urmărire penală;
- dacă înregistrările prezintă continuitate sau întreruperi, eliminări de text sau adăugiri la text prin intercalarea de cuvinte, fraze sau alte elemente de contrafacere;

- dacă s-a intervenit prin mijloace electronice asupra materialului înregistrat și, dacă prin această modalitate au fost operate modificări asupra textului original.

La termenul din **23 mai 2011** s-a pus în vedere inculpaților să achite onorariile de expertiză.

În ședința publică din **9 iunie 2011** s-a dispus efectuarea unei adrese la INEC prin care să se comunice că au fost achitate ambele expertize, cu precizarea că urmează a lua legătura cu DNA pentru a-i fi puse la dispoziție echipamentele folosite pentru efectuarea înregistrărilor și că, urmare a precizărilor acestei instituții, vor fi modificate obiectivele stabilite inițial, în sensul că INEC va răspunde la 3 din cele 4 obiective stabilite pentru expertiză.

S-a dispus, de asemenea, efectuarea unei adrese la DNA pentru a pune la dispoziția INEC echipamentele folosite pentru efectuarea înregistrărilor.

În ședința publică din **6 octombrie 2011**, unul din apărătorii inculpatei Ioviță Maricica a solicitat clonarea suporturilor originale pe CD-uri, care să fie trimise expertului - parte, întrucât copierea s-a făcut pe un stik, iar expertul-parte nu poate utiliza această copie la efectuarea expertizei.

Instanța de fond a respins cererea de efectuare a unei noi copii, având în vedere că din inițiativa Curții, inculpaților li s-a acordat posibilitatea de a copia toate înregistrările în dosarul cauzei.

Totodată, prin aceeași încheiere s-a pus în vedere inculpatului Ciofu Ioan să se prezinte la 10.11.2011, termen fixat de INEC, pentru prelevarea eșantioanelor de voce și vorbire, în caz contrar urmând a se reveni asupra probei.

În ședința publică din **26 octombrie 2011** inculpatul Ciofu Ioan a susținut oral cererile formulate în scris și depuse la dosarul cauzei, în sensul că INEC a trimis o adresă prin care comunică faptul că DNA a trimis cei 40 de suporturi originali, însă a apreciat că firesc era ca mai întâi INEC să facă expertiza cu privire la autenticitatea suporturilor și apoi să se pronunțe asupra faptului dacă sunt sau nu originali.

Cu privire la modalitatea de efectuare a expertizei autenticității a arătat că a depus înscrisuri din care rezultă că expertul nu se poate pronunța în lipsa echipamentului original, motiv pentru care a solicitat ca la efectuarea expertizei expertul să aibă la dispoziție echipamentele originale cu care s-a făcut înregistrarea.

A mai solicitat efectuarea unei adrese la DNA sau INEC pentru a trimite protocolul încheiat între cele două instituții cu privire la procedurile de urmat în cadrul efectuării expertizelor privind autenticitatea înregistrărilor.

Apărătorul inculpatei Iovița Maricica a învederat că instanța a interpretat greșit cererea formulată, în sensul că a considerat că e vorba de o nouă cerere de copiere a suporturilor aflați la dosar.

În realitate, s-a arătat că, era vorba de o cerere de copiere a suporturilor pe care DNA i-a considerat originali și i-a înaintat la INEC, pentru că ce au primit inculpații sunt doar copii ale unor copii aflate la doar și ca atare expertiza efectuată de expertul parte nu va purta asupra unor clone ale suporturilor originali, ca expertiza făcută de INEC.

Înalta Curte, Secția Penală a constatat că, parte din cererile formulate de inculpatul Ciofu Ioan reprezintă o suplimentare a obiectivelor deja încuviințate pentru efectuarea expertizei, astfel încât a apreciat că se impune respingerea cererii sub acest aspect. Totodată, instanța de fond a dispus prorogarea discutării oportunității atașării Protocolului intervenit între INEC și DNA după depunerea rapoartelor de expertiză.

La termenul din **17 noiembrie 2011**, ca urmare a comunicării de către expertul Pop Gheorghe că, din cauza stării emoționale a inculpatului Ciofu Ioan, nu s-au putut preleva eșantioane de voce, instanța a pus în vedere inculpatului să se prezinte la INEC pentru a da eșantioane de voce, deoarece, în caz contrar, se va comunica expertului să realizeze expertiza pe baza eșantioanelor pe care le are la dispoziție.

La **7 decembrie 2011** a fost depus la dosar raportul de expertiză criminalistică 212 din 5 decembrie 2011 al INEC.

În ședința publică din **12 ianuarie 2012**, unul din apărătorii inculpatei Iovița Maricica, respectiv avocat Cazacu Ion a depus la dosarul cauzei o cerere de amânare a cauzei învederând că este în imposibilitate de prezentare întrucât asigură asistență în altă cauză aflată pe rolul Curții de Apel Brașov, iar celălalt apărător al inculpatei Iovița Maricica, avocat Alice Drăghici a depus la dosar o cerere de amânare a cauzei, însoțită de un act medical învederând instanței că este în imposibilitate de prezentare.

În aceste condiții instanța a dispus amendarea celui dintâi avocat al inculpatei Iovița Maricica și a dispus efectuarea unei adrese la Baroul București în vederea desemnării unui apărător din oficiu și a acordat termen la **20 ianuarie 2012**.

La termenul din **20 ianuarie 2012** cauza a fost amânată având în vedere imposibilitatea constituirii completului de judecată, pentru respectarea principiului continuității completului de judecată.

La termenul din **15 februarie 2012**, cauza a fost amânată având în vedere imposibilitatea de prezentare a inculpatului Ciofu Ioan din cauza condițiilor meteo.

În ședință publică s-a procedat la vizionarea celor două mini casete video inscripționate „Dosar penal 122/P/2006. Momente operative intrare și ieșire Năstase Dănuț în Parchetul General, 5.07.2006 14.17" și „1161884/23.10.2006".

Apărătorul inculpatei loviță Maricica, a formulat obiecțiuni cu privire la expertiza depusă și anume că expertul parte nu a avut la dispoziție decât 17 din cei 47 de suportți magnetici puși la dispoziție de DNA - INEC-ului, adică cei care se află la dosarul instanței și pentru acest motiv a solicitat acordarea posibilității de copiere a celor 40 de suportți optici.

La întrebarea instanței, dacă își menține dreptul la tăcere, inculpata loviță Maricica a arătat că se află într-un disconfort psihic major și nu poate da declarație.

Inculpata loviță Maricica a formulat o cerere de suplimentare a probei cu înscrisuri.

Instanța a respins cererea de punere la dispoziția inculpaților a celor 40 de suportți magnetici înaintați de DNA către INEC, a încuviințat proba cu înscrisuri inculpatei loviță Maricica și a luat act că aceasta nu mai are de solicitat alte probe.

În ședința din **27 martie 2012** a fost reiterată și de inculpatul Ciofu Ioan cererea privind copierea celor 40 de suportți aflați la DNA, cerere care a fost respinsă cu motivarea că expertul parte a avut la îndemână cei 17 suportți depuși la dosarul cauzei, iar ceilalți suportți au înregistrări ce nu au legătură cu cauza și reprezintă aspecte din viața privată a inculpaților.

Inculpații au fost întrebați și la acest ultim termen dacă doresc să dea declarație în cauză iar aceștia au învederat instanței că nu doresc să dea declarație.

Inculpatul Ciofu Ioan a solicitat instanței să se pronunțe în legătură cu audierea martorului loviță Adrian, a solicitat audierea martorului Picioruș Ilie, atașarea sesizării Ligii Democratice pentru Dreptate, precum și a dosarului nr.6/2006 și depunerea protocolului încheiat între DNA și INEC. A învederat de asemenea că nu a fost prezent la vizionarea minicasetelor.

Instanța a respins cererile formulate cu motivarea că nu s-a făcut dovada existenței unui protocol încheiat între DNA și INEC.

Totodată, audierea martorului Picioruș Ilie a fost apreciată ca fiind nepertinentă și neconcludentă, iar reaudierea martorului loviță Adrian și

atașarea sesizării Ligii Democratice pentru Dreptate și a dosarului nr.6/2006 au fost apreciate ca nefiind necesare pentru soluționarea cauzei.

La acest termen a fost declarată terminată cercetarea judecătorească.

Astfel cum rezultă din cele mai sus prezentate, inculpații Ciofu Ioan și Ioviță Maricica au înțeles să se prevaleze de dreptul la tăcere, manifestându-și această poziție la termenele din 26 octombrie 2009, 15 februarie 2012 și 27 martie 2012.

Examinând întregul material probatoriu administrat în cauză în faza de urmărire penală și în faza de judecată, prima instanță a reținut ca fiind dovedită următoarea situație de fapt:

La 26.06.2006 numitul Năstase Dănuț a formulat un denunț împotriva numitei Ioviță Maricica pentru săvârșirea infracțiunilor de corupție, trafic de influență și dare de mită și împotriva numitului Ciofu Ioan, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită și a altor infracțiuni de corupție (fila 1, vol. I dosar urmărire penală).

În aceeași zi a fost luată o declarație denunțatorului (fila 38, vol. I dosar urmărire penală), urmată de luarea altei declarații la 28.08.2006 (fila 57, vol. I dosar urmărire penală) în care se arată cu lux de amănunte modalitatea în care fusese folosit de numita Ioviță Maricica în încercarea de a construi un dosar omului de afaceri Porumboiu Adrian.

În urma acestor denunțuri și a altor lucrări efectuate în faza actelor premergătoare, la 2.10.2006 s-a dispus începerea urmăririi penale față de Ciofu Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin. 1 din Legea nr.78/2000 și față de Ioviță Maricica pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

Astfel, s-a reținut că martorul denunțator Năstase Dănuț a fost evacuat din locuințele Agrocomplex SA Bârlad asupra cărora exista un titlu executoriu, de către una din firmele aparținând numitului Porumboiu Adrian. Denunțatorul a fost contactat de către numitul Cornel Mârzat, director al ziarului Monitorul de Vaslui, deținut de inculpata Ioviță Maricica și i s-a promis că va fi ajutat dacă va merge la București. A fost condus la București de un ziarist de la ziarul Monitorul de Vaslui și a fost cazat aici 60 zile, pe cheltuiala inculpatei Ioviță Maricica pe care a cunoscut-o cu acest prilej (declarațiile martorului denunțatorului vol. I dosar urmărire penală, filele 1-7, 12-25, 26-29, 38-46, 51-52, 55-62, 91-92; dosarul instanței, vol.I, filele 43-49; 50).

În septembrie 2006 martorul a semnat o sesizare făcută de inculpată către Ministerul Agriculturii privind achiziționarea nelegală a societății Agrocomplex, aparținând numitului Adrian Porumboiu. La două săptămâni de la depunerea memoriului la Ministerul Agriculturii, martorul denunțator a primit o comunicare prin care era înștiințat că memoriul depus a fost trimis la DNA.

Denunțatorul a fost trimis la DNA - Structura Centrală de către inculpată pentru a depune un set de documente, însă aici i s-a comunicat că dosarul nu se află la structura din București.

La 12 decembrie 2006 denunțatorul a revenit în București la solicitarea inculpatei loviță Maricica, care i-a cerut să se prezinte la DNA și să depună un set de acte. Denunțatorul a depus aceste acte la registratura Parchetului. La aproximativ două săptămâni a primit o înștiințare la Bârlad că actele au fost depuse la dosarul nr.52/P/2005 care se află în lucru la D.N.A.-Iași.

Întrucât cercetările în dosarul aflat la DNA - Iași nu înaintau în sensul dorit de inculpata loviță Maricica, aceasta l-a pus în legătură pe denunțatorul Năstase Dănuț cu martorul Blaj Doru, ofițer superior în cadrul Direcției de Siguranță Militară a Ministerului Apărării, pentru a-i facilita o audiență la prim-adjunctul Procurorului General al României.

Numitul Blaj Doru a cunoscut-o pe inculpata loviță Maricica prin intermediul generalului mr. Gabor Gabriel, care fusese coleg cu aceasta la cursurile Colegiului Național de Apărare.

Inculpata loviță Maricica și-a exprimat temerea față de martorul Blaj Doru cu privire la faptul că pe plan local numitul Porumboiu Adrian ar putea influența cercetările și de aceea e de dorit ca dosarul să ajungă la procurorul Ciofu Ioan, care nu poate fi influențat.

Inculpata i-a mai spus martorului că plângerea urmează să fie făcută de o cunoștință a sa, Năstase Dănuț, întrucât se teme de repercusiuni din partea lui Porumboiu.

La 23 februarie 2006, martorul Blaj Doru s-a întâlnit cu denunțatorul Năstase Dănuț și inculpata loviță Maricica în parcare situată în fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după care a intrat în clădirea Parchetului însoțit de denunțator.

Martorul Blaj Doru a intrat singur în biroul adjunctului Procurorului General, Marcel Sâmpetru, și i-a spus acestuia că „loviță Maricica are încredere în procurorul Ciofun Ioan, astfel că ar dori ca dosarul care urma să se formeze să fie repartizat în lucru acestui procuror" (declarația martorului Blaj Doru, dată în faza de urmărire penală, vol. II, pag.38).

Așa cum rezultă din declarațiile denunțatorului date în faza de urmărire penală și în faza de judecată, dar și din declarația martorului Blaj Doru, Procurorul General Adjunct a fost de acord să repartizeze dosarul procurorului Ciofu Ioan, punând pe documentele predate un bilețel galben pe care a scris numele acestui procuror.

Tot prin intermediul lui Gabor Gabriel inculpata Ioviță Maricica l-a cunoscut pe martorul Cătănici Avram, general M.Ap.N., în vara anului 2005. Inculpata i-a relatat că Porumboiu Adrian era implicat într-o serie de afaceri prin intermediul cărora se diminuase rezerva de stat la grâu și că a câștigat în mod nelegal mai multe licitații.

Martorul Cătănici Avram i-a promis că o va ajuta, stabilindu-i o audiență la ministrul Blaga.

În ziua stabilită pentru audiență, Ioviță Maricica i-a cerut denunțatorului Năstase Dănuț să meargă la I.G.P.R. și l-a condus cu mașina până la sediul I.G.P.R. (declarația martorului Cătănici Avram, pg.44 dosar urmărire penală).

După o scurtă discuție pe care martorul Cătănici a avut-o cu generalul Fătuloiu, acesta din urmă l-a chemat de acasă pe ofițerul Stancu Petruț pentru a sta de vorbă cu Năstase Dănuț și pentru a-i înregistra denunțul.

După câteva zile, ofițerul de poliție i-a comunicat lui Năstase Dănuț că sesizarea a fost trimisă la Serviciul de Investigare a Fraudelor din cadrul I.G.P.R.

În faza de urmărire penală, martora Enache Carmen Doina, angajată la SC Panipat Iris SA, societate aparținând inculpatei Ioviță Maricica, a declarat că Ioviță Maricica i-a dictat denunțurile și sesizările formulate de Năstase Dănuț împotriva martorului Porumboiu Adrian (filele 8-17, dosar urmărire penală, vol. II), deși în fața instanței a arătat că nu-și mai amintește dacă a scris astfel de sesizări (filele 95-98 vol. I, dos. instanței).

La 23 februarie 2006 cauza privind-l pe Adrian Porumboiu a fost repartizată procurorului Ciofu Ioan.

Din interceptările discuțiilor ambientale purtate între inculpata Ioviță Maricica și inculpatul Ciofu Ioan a rezultat că inculpata îi dădea indicații procurorului Ciofu Ioan despre modul cum trebuie să-și organizeze și să-și conducă ancheta și despre ce alte instituții de control trebuie implicate (vol.III, dosar urmărire penală, filele 136-152).

Pentru urgentarea soluționării cauzei inculpatul Ciofu Ioan, în calitate de procuror a solicitat delegarea unor ofițeri de poliție pentru ridicarea de documente de la firmele administrate de Porumboiu Adrian. A luat, de asemenea, legătura cu directorul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și cu șeful Gărzii Financiare

Centrale și le-a solicitat să facă verificări la firmele administrate de Porumboiu Adrian.

Inculpatul Ciofu Ioan s-a preocupat de soluționarea într-un termen scurt a dosarului privindu-l pe Porumboiu Adrian, dar a atras atenția lucrătorilor de poliție să lucreze în mod discret (declarația dată în faza de judecată de Dobre Aurel, fila 231, vol.I, Preoteasa Constantin, fila 267, vol.I, declarațiile martorilor Bucur Dan, Cucu Aurel, date în faza de urmărire penală, vol.II, dosar urmărire penală, filele 91-96).

Pentru soluționarea cauzei privindu-l pe Adrian Porumboiu, inculpatul Ciofu Ioan a primit în repetate rânduri foloase materiale de la inculpata loviță Maricica, utilizate în mare parte pentru transportul și tratamentul soției inculpatului, care suferea de o boală incurabilă. Astfel:

1. La data de 12 iulie 2006 inculpata loviță Maricica a trimis suma de 40.000.000 ROL nepotului său, loviță Adrian pentru a cumpăra 1.000 euro. Această sumă a fost transmisă prin intermediul martorului Diaconu Lucian (fratele inculpatei loviță) lui Ciofu Elena și Ciofu Raluca (soția, respectiv, fiica inculpatului Ciofu) care au plecat în 13.07.2006 la Budapesta și pe care martorul Diaconu le-a condus la aeroport. La indicațiile surorii sale, martorul a pus la dispoziția soției și fiicei inculpatului Ciofu un telefon mobil cu serviciul roaming activat.

S-a reținut că fapta este confirmată de transcrierea convorbirilor telefonice purtate de inculpata loviță în zilele de 12.07.2006, precum și de declarațiile martorului loviță Adrian date în faza de urmărire penală.

2. La 29 august 2006 martorul loviță Adrian a primit prin mandat on-line de la loviță Maricica suma de 4180 RON și a trimis, cu aceeași ocazie, suma de 4.000 RON prin mandat on-line martorului Ciofu Vlad, fiul lui Ciofu Ioan, care a ridicat-o la data de 30 august 2006.

S-a reținut că fapta este confirmată atât de transcrierea convorbirilor telefonice purtate de inculpata loviță Maricica cu loviță Adrian, de inculpatul Ciofu Ioan cu fiul său Ciofu Vlad (care relevă modul cum s-au transmis acești bani, alegerea oficiului poștal și faptul că trebuia ca ei să ajungă la Ciofu Ioan), cât și de declarațiile date în faza de urmărire penală (vol.I, filele 183-187 dosar urmărire penală), dar și în fața instanței (fila 83 vol.I) de martora Ionescu Ionela angajată la Oficiul Poștal nr.1 Iași, unde a fost primită și respectiv expediată suma de bani.

3. În urma unor convorbiri, inculpatul Ciofu Ioan și inculpata loviță Maricica au decis ca aceasta din urmă să contribuie cu suma de 2500 euro la cheltuielile de deplasare și tratament legate de plecarea în China a soției inculpatului, însoțită de fiica sa.

Suma a fost remisă la 31.07.2006 prin intermediul martorului Diaconu Lucian.

S-a reținut că fapta este dovedită de transcrierea convorbirilor telefonice purtate de inculpații loviță Maricica și Ciofu Ioan.

4.În luna august 2006 inculpata loviță Maricica a mai remis inculpatului Ciofu Ioan 2.000 euro pentru a fi trimiși soției și fiicei în China, în vederea acoperirii cheltuielilor de cazare și tratament.

Așa cum rezultă din convorbirile telefonice purtate între Ciofu Raluca, fiica inculpatului Ciofu Ioan și inculpata loviță Maricica, aceasta din urmă a insistat ca cele două să se cazeze la un hotel și nu în spital.

5.La 12.07.2006 loviță Maricica a solicitat unui angajat al său de la firma din Bârlad să-i alimenteze cârdul martorei Enache Carmen Doina, secretara sa, cu suma de 30.000.000 RON.

Din extrasul de cont de la Banca Raiffeisen Bank SA rezultă că a fost alimentat cârdul martorei cu suma de 2.700 RON și a fost debitat cu suma de 3.000 RON. Conform proceselor-verbale de supraveghere operativă din 12.07.2006 rezultă că inculpata loviță s-a deplasat împreună cu martora Enache Carmen Doina pentru a scoate banii de la un bancomat Raiffeisen, iar după aceea s-a întâlnit cu inculpatul Ciofu Ioan.

Cei doi au mers împreună la o casă de schimb valutar unde inculpata loviță Maricica a cumpărat suma de 750 euro (conform declarației martorei Paraschiv Doina Florentina, vol.I, filele 141-147 dosar urmărire penală), iar apoi au mers la Agenția de Turism CMB Travel, unde inculpata loviță a cumpărat 2 bilete de avion pe ruta București - Budapesta pe numele Ciofu Elena și Ciofu Raluca, plătind 745 euro (conform facturii fiscale BVEJ 6939496, depusă în copie la dosarul de urmărire penală și a declarației martorei Paraschiv Doina Florentina, angajată la CMB Travel, vol.I, filele 135-137, dosar urmărire penală).

A fost de asemenea plătită de inculpată suma de 70 RON pentru asigurarea medicală a persoanelor pe numele cărora fusese emis biletul de avion.

6.La 10.07.2006 inculpata loviță Maricica a cumpărat de la CMB Travel două bilete de avion cu destinația China, pe numele Ciofu Raluca și Ciofu Elena, plătind 1480 euro și 130 RON - contravaloarea asigurării medicale pentru aceleași persoane.

Aceasta rezultă din factura fiscală BVFJ 6939484 aflată în copie la dosar și din declarația martorei Penciu Mironica Elena, angajată a CMB Travel (vol.I, filele 148-155, dosar urmărire penală).

7.La 2.05.2006 inculpata loviță Maricica a plătit 377 euro pentru a cumpăra un bilet de avion pe numele Ciofu Elena, cu destinația Londra, de la Compania Swiss International Air Lines, așa cum rezultă din declarațiile date de secretara inculpatei, Enache Carmen Doina și din declarația denunțatorului Năstase Dănuț.

Tot inculpata a fost cea care a asigurat plata traducerii unor acte medicale în limba engleză, necesare numitei Ciofu Elena, în valoare de 160 RON, așa cum rezultă din declarațiile martorei Enache Carmen Doina și din facturi.

Înalta Curte, Secția Penală, a reținut că, **în drept**, faptele inculpatului **Ciofu Ioan** de a primi foloase materiale de la inculpata loviță Maricica pentru a instrumenta un dosar penal în care să fie cercetat Porumboiu Adrian, concurent în afaceri în zona Vaslui al inculpatei loviță Maricica (prin instrumentare înțelegând inclusiv pronunțarea unei soluții de declinare a dosarului la D.N.A.) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

Totodată, instanța de fond a reținut că, fapta inculpatei **loviță Maricica** de a oferi avantaje materiale inculpatului Ciofu Ioan care avea calitatea de procuror (bani, folosința unui autoturism pentru transportarea soției acestuia, folosirea unui telefon mobil), inițial pentru ca acesta să instrumenteze un dosar penal privindu-l pe Porumboiu Adrian și ulterior pentru ca acesta să adopte soluția de declinare a cauzei la D.N.A., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

Cu privire la **latura obiectivă** a infracțiunilor de dare, respectiv luare de mită reținute în cauză prima instanță a constatat că sunt întrunite toate condițiile cerute de lege, modalitatea concretă de săvârșire a elementului material fiind cea dare, respectiv de primire de bani și alte foloase.

În acest context instanța de fond a reținut că întreg probatoriul administrat în cauză demonstrează că inculpatul Ciofu Ioan a primit de la inculpata loviță Maricica sume de bani și foloase materiale în modalitatea arătată în situația de fapt.

Astfel, instanța de fond a apreciat ca fiind elocvente declarațiile martorilor Ciofu Raluca Elena, fiica inculpatului Ciofu și Diaconu Lucian, fratele inculpatei loviță Maricica (filele 247-251 vol.II,dosarul instanței).

Înalta Curte, Secția Penală, cu referire la întrunirea elementelor constitutive ale **laturii subiective** a celor două infracțiuni reținute în sarcina inculpaților, a apreciat că trebuie demonstrat că banii și foloasele erau date,

respectiv primite, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Din denunțul formulat de Năstase Dănuț, dar și din declarațiile date de martorii Blaj Doru (vol.II filele 37-41 dosar urmărire penală), Gabor Gabriel (vol.2, filele 31-35, dosar urmărire penală), Cătănici Avram (vol.II, filele 41-46 dosar urmărire penală) rezultă că inculpata loviță Maricica încerca prin toate modalitățile constituirea unui dosar care să-l vizeze pe Porumboiu Adrian, dosar care să fie instrumentat la București și nu în teritoriu, acolo unde erau firmele acestuia.

Scopul imediat al inculpatei era discreditarea omului de afaceri Adrian Porumboiu prin popularizarea faptului că este urmărit penal, existența unui dosar penal fiind, evident, de natură să afecteze credibilitatea acestuia și să aducă atingere relațiilor comerciale pe care le desfășura **„după ce începe și-l scoate și... începerea urmăririi penale și-l scoate pe televizor e un om mort!”**

Apărățile formulate de inculpați, că dosarul a fost repartizat din întâmplare la inculpatul Ciofu Ioan, neexistând o intervenție a inculpatei loviță Maricica pentru soluționarea într-un anumit fel au fost apreciate ca fiind nefondate, nefiind susținute de probe.

Astfel, Înalta Curte a reținut că declarațiile denunțatorului Năstase Dănuț și ale martorilor Blaj Doru, Gabor Gabriel, Cătănici Doru, precum și convorbirile telefonice interceptate reflectă interesul și preocuparea constantă a acesteia pentru a se începe urmărirea penală împotriva lui Porumboiu Adrian.

De asemenea, s-a constatat că preocuparea inculpatei nu s-a mărginit la formularea unor simple denunțuri cu privire la așa-zisele fapte penale săvârșite de omul de afaceri Porumboiu Adrian, drept pe care îl are orice cetățean. Inculpata a încercat prin apelarea la persoane cunoscute, cu o anumită influență, să ajungă la persoane cu funcții importante în sistemul judiciar (adjunctul procurorului general, ministrul de interne) și să determine luarea unor măsuri împotriva lui Porumboiu Adrian.

Pe parcursul întregii cercetări judecătorești inculpata a încercat să acrediteze ideea că activitatea lui Porumboiu Adrian se înscria în sfera ilicitului penal și că faptul că nu era cercetat se datora doar influenței pe care acesta o avea asupra organelor judiciare din zona Vaslui. Atât inculpata loviță Maricica cât și inculpatul Ciofu Ioan au arătat că nici în prezent nu este soluționat dosarul penal, privindu-l pe Porumboiu Adrian, aflat la D.N.A. în care există probe de vinovăție.

Deși inculpatul în apărările sale a insistat asupra faptului că nu și-a încălcat în nici un mod atribuțiile de serviciu, că a acționat ca în cazul oricărui alt dosar pe care l-a avut de instrumentat, nu trebuie pierdut din vedere că acesta nu a mai apucat să dea o soluție în cauză datorită schimbărilor intervenite în legislația procesual penală care l-au obligat să dea o soluție de declinare.

În ceea ce privește inexistența suportului original (cel realizat simultan cu evenimentele acustice), Înalta Curte, Secția Penală a constatat că metoda de realizare a înregistrărilor audio ca mijloace de probă, constă în înregistrarea interceptărilor în memoria unui computer, urmând ca după această înregistrare să se realizeze clone, acestea din urmă constituind mijloacele de probă din dosar care, eventual, pot fi supuse expertizării. Întrucât înregistrările sunt digitale, copierea nu conduce la o deteriorare a lor.

Cu privire la aspectul autenticității acestor înregistrări, în sensul dacă acestea conțin intervenții sub formă de decupări, înserări, sau alte elemente de contrafacere, expertul a precizat că este foarte probabil că înregistrările nu au suferit intervenții tehnice care să le fi modificat conținutul și că ele prezintă continuitate.

Pentru acest considerent Înalta Curte, Secția Penală a apreciat că înregistrările efectuate în cauză, pot fi luate în considerare la stabilirea vinovăției, întrucât au fost realizate în mod legal.

La individualizarea pedepsei principale aplicate inculpatului Ciofu Ioan instanța a avut în vedere gravitatea deosebită a faptei penale săvârșite și circumstanțele personale ale acestuia.

Astfel, instanța a avut în vedere situația specială în care a fost săvârșită fapta, în sensul că inculpatul a primit bani și alte foloase pentru tratamentul soției sale, care suferea la acea dată de o boală incurabilă, aplicând în cauză o pedeapsa egală în quantum cu minimul special prevăzut de lege (3-15 ani închisoare).

Cu privire la pedeapsa complementară, Înalta Curte a apreciat că pentru gravitatea faptei comise se impune interzicerea dreptului de a alege și de a fi ales în autoritățile electivă publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, precum și dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate, de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii.

Totodată, Înalta Curte a reținut că gravitatea faptei comise de inculpata loviță Maricica, care, prin acte de corupție, a încercat să influențeze actul de justiție, dar nu în varianta evitării unei condamnări, ci în modalitatea mai gravă, constând în încercarea de a obține începerea urmăririi penale a unei persoane, a

determinat instanța să-i aplice o sancțiune orientată mai degrabă către minimul pedepsei prevăzute de lege (închisoarea de la 6 luni la 7 ani închisoare), dar a cărei executare va avea loc în stare de detenție, întrucât numai așa pot fi îndeplinite exigențele impuse de prevenția generală și prevenția specială.

Având în vedere natura faptei săvârșite, instanța a apreciat că pe durata detenției, inculpata nu este demnă să mai exercite dreptul de a alege și de a fi aleasă în autoritățile publice sau funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, de aceea a făcut aplicarea dispozițiilor art.71 raportat la art.64 lit.a) și b) Cod penal.

Împotriva acestei sentințe au declarat, în termenul legal recurs, recurenții inculpați Ciofu Ioan și Iovița Maricica, criticând-o, pentru nelegalitate și netemeinicie . Astfel :

1. Recurentul inculpat Ciofu Ioan a invocat, după cum rezultă din motivele scrise de recurs (f. 86-108, 136-184, 199-260 și 326-337 vol. 1 dosar recurs) și concluziile orale ale apărătorilor acestuia că hotărârea atacată este nelegală și netemeinică, întrucât:

- hotărârea primei instanțe este nemotivată, aceasta preluând starea de fapt reținută în rechizitoriu;

- hotărârea primei instanțe nu se referă la unele probe administrate sau asupra unor cereri esențiale pentru părți

- prima instanță a pronunțat o sentință contrară legii, nesocotind în mod flagrant prevederile art. 91² alin.1 din Codul de procedură penală, privind competența de efectuare a interceptărilor și înregistrărilor de convorbiri efectuate în cauză.

- prima instanță a comis o gravă eroare de fapt pronunțând condamnarea inculpatului Ciofu Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită cu toate că, din ansamblul probator nu a rezultat vinovăția acestui inculpat.

- în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pentru care inculpatul Ciofu Ioan a fost trimis în judecată.

- față de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 72 Cod penal, instanța de fond a făcut o greșită individualizare a pedepsei în ceea ce privește modalitatea de executare și în ce privește nereținerea circumstanțelor atenuante.

S-a solicitat, în temeiul art.385⁶ Cod procedură penală și art.385¹⁵ pct.2 lit.c din Codul procedură penală, admiterea recursului, casarea sentinței penale nr.473 din 27 martie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală și, în principal trimiterea cauzei spre rejudecare, cu reținerea incidenței cazurilor de casare prevăzute de art.385⁹ alin.1 pct. 9 și 10 din Codul

de procedură penală, iar în subsidiar, în rejudecare, prin reținerea incidenței cazurilor de casare prevăzute de art.385⁹ alin.1 pct. 17¹,18 și 12 din Codul de procedură penală să se dispună, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a, raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, achitarea inculpatului Ciofu Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

Totodată, într-un alt subsidiar s-a solicitat admiterea recursului, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 litera d Cod de procedură penală, casarea sentinței și, în rejudecare, reducerea pedepsei sub minimul special și modificarea modalității de executare, fie în sensul suspendării condiționate a executării pedepsei, fie în sensul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

2. Recurenta inculpată loviță Maricica a invocat, după cum rezultă din motivele scrise de recurs (f. 118-130, 186-196 vol. 1 dosar recurs) și concluziile orale ale apărătorului acesteia că hotărârea atacată este nelegală și netemeinică, întrucât:

- instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor cererilor de probatorii formulate în apărare;

- instanța de fond a pronunțat o hotărâre de condamnare motivată preponderent pe conținutul declarațiilor denunțatorului Năstase Dănuț și a transcrierii convorbirilor telefonice și discuțiilor, înregistrărilor audio - video din mediul ambiental;

- în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pentru care inculpată loviță Maricica a fost trimisă în judecată;

- prima instanță a comis o gravă eroare de fapt pronunțând condamnarea inculpatei loviță Maricica pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită cu toate că, din ansamblul probator nu a rezultat vinovăția acesteia;

- instanța de fond a făcut o greșită individualizare a pedepsei în ceea ce privește modalitatea de executare și în ce privește nereținerea circumstanțelor atenuante.

S-a solicitat, în temeiul art.385⁶ Cod procedură penală și art.385¹⁵ pct.2 lit.d din Codul procedură penală, admiterea recursului, casarea sentinței penale nr.473 din 27 martie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală și, rejudecând, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a, raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală achitarea inculpatei loviță Maricica pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

Totodată, în subsidiar s-a solicitat admiterea recursului, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 litera d Cod de procedură penală, casarea sentinței și, în

rejudecare, reducerea pedepsei sub minimul special și modificarea modalității de executare, fie în sensul suspendării condiționate a executării pedepsei, fie în sensul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 25 iunie 2012, sub nr.4678/1/2012, fiind fixat prim termen de judecată, în recurs, la data de 17 septembrie 2012.

Cercetarea judecătorească, în recurs s-a desfășurat pe parcursul a 5 termene de judecată, perioada 17 septembrie 2012- 28 ianuarie 2013 .

Astfel, la primul termen din **17 septembrie 2012**, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, recurenta inculpată loviță Maricica și recurentul inculpat Ciofu Ion, prezenți fiind au precizat că doresc să dea declarații în cauză..

La acest termen, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători în temeiul art.302 alin.2 raportat la art.6 alin.3 și 4 din Codul de procedură penală combinat cu 171 din Codul de procedură penală, apreciind întemeiate cererile de amânare, respectiv cererea de amânare a judecării cauzei formulată de recurentul inculpat Ciofu Ioan, în vederea angajării unui apărător, și cererea de amânare a judecării cauzei formulată de apărătorul recurentei inculpate loviță Maricica, avocat Nechita Ionel Nicolae, în vederea pregătirii apărării a amânat cauza la data de 15 octombrie 2012.

La termenul din **15 octombrie 2012**, inculpatul Ciofu Ioan a fost prezent, audierea sa neputând fi realizată ca urmare a împrejurării că inculpata loviță Maricica a lipsit, fiind în imposibilitate medicală de prezentare, astfel cum rezultă din biletul de externare(fl.32 dosarul cauzei), iar apărătorii aleși ai inculpaților au solicitat audierea fiecărui inculpat în prezența celuilalt inculpat în temeiul art.324 alin.1 Cod de procedură penală.

Astfel, la acest termen, în temeiul art.302 alin.2 din Codul de procedură penală, apreciind întemeiată cererea de amânare a cauzei formulată de recurenta inculpată loviță Maricica, prin apărător ales, avocat Nechita Ioan Nicolae, pentru imposibilitate de prezentare, din motive medicale, așa cum rezultă din actul medical depus astăzi, la dosar, de către apărătorul său ales, precum și pentru a da posibilitate recurentei inculpate loviță Maricica de a fi prezentă în instanță, de a da declarație în fața instanței de recurs și pentru a se da eficiență dispozițiilor art.385¹⁴ alin.1¹ din Codul de procedură penală, având în vedere că la termenul anterior, ambii inculpați și-au manifestat dorința în acest sens, solicitări reiterate și la acest termen, instanța de ultim control judiciar a acordat un nou termen.

La termenul din **6 noiembrie 2012** recurenta inculpată loviță Maricica și recurentul inculpat Ciofu Ioan, prezenți fiind au precizat că doresc să dea declarații în cauză, instanța procedând mai întâi la audierea inculpatului Ciofu Ioan, declarația acestuia fiind consemnată în scris și atașată dosarului cauzei (fila 62-65).

După audierea inculpatului Ciofu Ioan, inculpata loviță Maricica a revenit asupra solicitării inițiale de audiere în cauză, precizând că nu mai dorește să dea declarație la acest termen ci la un termen ulterior întrucât a avut un accident vascular cerebral și are o stare de sănătate precară, urmând să se interneze din nou în spital, fără a face însă dovada susținerilor sale.

Pentru a da, însă, posibilitate inculpatei loviță Maricica, să dea declarație în cauză, în ședință publică, în condiții de contradictorialitate, cu privire la acuzațiile ce i-au fost aduse, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a acordat un nou termen la data de **17 decembrie 2012**, termen la care recurenta inculpată loviță Maricica nu a fost prezentă, apărătorul său invocând imposibilitatea medicală de prezentare a acesteia, depunând la dosarul cauzei în acest sens:

- adeverință emisă la data de 14 decembrie 2012 de Spitalul Clinic Fundeni București – Secția Neurologie, din care rezultă că inculpata loviță Maricica este suferindă de ..., atestând totodată că inculpata a fost internată la această unitate spitalicească începând cu data de 13 decembrie 2012 (fila 71 dosar 4678/1/2012);

- scrisoare medicală emisă la data de 13 decembrie 2012 de Spitalul Militar Clinic de Urgență Iași, din care rezultă că recurenta inculpată loviță Maricica a fost spitalizată la Secția de Neurologie în perioada 6 decembrie – 11 decembrie 2012 cu diagnosticul ... (fila 72 dosar 4678/1/2012);

- biletul de ieșire din Spitalul Militar Iași - Secția Neurologie din data de 13 decembrie 2012, cu diagnosticul ..., privind pe inculpata loviță Maricica (fila 73 dosar 4678/1/2012)

- certificatul de concediu medical emis de unitatea medicală ieșeană pe numele recurentei inculpate (fila 74 dosar 4678/1/2012).

Prin încheierea din ședință publică din 17 decembrie 2012 referitor la cererile de probatorii, formulate de recurenții inculpați Ciofu Ioan și loviță Maricica Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, în temeiul dispozițiilor art.302 alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.67 alin.2 din Codul de procedură penală a dispus:

- admiterea probei cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de cei doi recurenți inculpați, apreciind-o ca fiind întemeiată;

- respingerea tuturor celorlalte probe cu înscrisuri, probele testimoniale și proba cu expertiză constatând, ca nefiind concludente, pertinente și utile cauzei, cu următoarea motivare:

1. În ceea ce privește reaudierea martorului denunțator Năstase Dănuț, probă solicitată de ambii recurenți inculpați, a fost respinsă această probă, ca nefiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei, motivat de împrejurarea că, martorul denunțator a fost audiat:

- în faza de urmărire penală (vol. I dosar urmărire penală, filele 12 – 29, 38 – 46, 51 – 52, 55 - 62); toate declarațiile luate martorului fiind pentru clarificarea, decelarea adevărului în prezenta cauză.

În acest sens, instanța de ultim control judiciar a reținut că, în fața primei instanțe, în condiții de contradictorialitate, în prezența apărătorilor aleși ai celor doi inculpați care au avut posibilitatea de a pune întrebări martorului, dacă au considerat că în declarația dată de acesta au apărut eventuale aspecte apreciate de către apărare ca fiind contradictorii, față de precizările făcute anterior în faza de urmărire penală; audierea având loc la data de 24 noiembrie 2009 în intervalul orar 11²⁰ – 14⁰⁹ și 14⁵⁶ - 14⁵⁸, iar declarația martorului fiind consemnată pe 14 pagini, în vol. I dosar fond (filele 43 - 49).

Întrucât cauza a fost soluționată de prima instanță la data de 27 martie 2012, apărătorii aleși ai inculpaților, inclusiv inculpații personal, aveau posibilitatea de a solicita primei instanțe reaudierea martorului denunțator Năstase Dănuț, dacă apreciau că aceasta se impunea pentru o serie de clarificări legate de eventualele contradicții la care a făcut referire apărarea în cererea de probatorii.

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a constatat că declarațiile martorului denunțator Năstase Dănuț nu sunt singulare în cauză, instanța de recurs având posibilitatea de a decela asupra adevărului sau asupra unor eventuale contradicții, prin raportare și la celelalte probe administrate în prezenta cauză.

2. În ceea ce privește audierea martorului Dincă Ioan, avocat în cadrul Baroului București, probă solicitată de ambii recurenți inculpați, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a respins această probă, ca nefiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei, pentru următoarele considerente:

- martorul Dincă Ioan a fost apărătorul care a redactat denunțurile formulate de Năstase Dănuț;
- prima instanță a încuviințat proba testimonială constând în audierea martorului la data de 7 decembrie 2010, însă acesta a lipsit la șapte termene ulterioare (decembrie 2010 – 15 septembrie 2011);

- la data de 15 septembrie 2011, ambii inculpați, fiind întrebați de instanță, au precizat că nu mai au alte cereri de formulat, aspect care rezultă din încheierea de ședință de la acea dată;
- aceeași situație s-a repetat și la termenele din data de 8 decembrie 2011, 20 ianuarie 2012 și 27 martie 2012 (conform practicei sentinței nr.473 din 27 martie 2012) când ambii inculpați au precizat, atât personal, cât și prin apărătorii lor aleși, că nu mai au alte cereri de formulat.

3. În ceea ce privește audierea martorei Iovu Oana Viviana, avocat în cadrul Baroului Vaslui, probă solicitată de recurenta inculpată Ioviță Maricica Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a respins această probă, ca nefiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei, pentru aceleași considerente ca și cele menționate în cazul respingerii probei constând în audierea martorului Dincă Ioan, în plus, cu următoarea precizare:

- deși inculpata Ioviță Maricica avea posibilitatea ca, în fața primei instanțe, mult mai apropiat de momentul săvârșirii faptei, să solicite audierea acestei martore, în condițiile în care inculpata a fost permanent asistată de apărători aleși, totuși aceasta nu a solicitat încuviințarea probei testimoniale constând în audierea martorei.

4. În ceea ce privește audierea martorei Enache Carmen Dorina, probă solicitată de recurenta inculpată Ioviță Maricica, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a respins această probă, ca nefiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei, pentru următoarele considerente:

- martora a fost audiată în fața primei instanțe la termenul din data de 12 octombrie 2010, în calitate pe care o avea, aceea de secretară a inculpatei Ioviță Maricica;
- în fața primei instanțe martora a dat o declarație amplă, declarația acesteia fiind luată în intervalul orar 14³⁰ – 15⁴⁰ și se află în volumul I, dosar fond, filele 96 – 98;
- martora a precizat că își menține declarația dată în faza de urmărire penală aflată în volumul II urmărire penală, filele 8 – 17.

5. În ceea ce privește audierea martorilor Toader Marius și Voicescu Adrian (lucrători de poliție ce au instrumentat, alături de inculpatul Ciofu, urmărirea penală în dosarul nr.402/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), probă solicitată de recurentul inculpat Ciofu Ioan, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a respins această probă, ca nefiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei, pentru următoarele considerente:

- de la momentul instrumentării cercetărilor în cauză (2006) a trecut un interval foarte mare de timp, iar inculpatul asistat de apărători aleși, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată în primă instanță a avut posibilitatea de a solicita instanței audierea celor doi martori, dacă a apreciat că reprezentantul parchetului, care a întocmit rechizitoriul sau reprezentantul parchetului care a pus concluzii în fața primei instanțe, în mod nelegal sau nefundamentat juridic nu au solicitat audierea martorilor;
- instanța de recurs are posibilitatea de a aprecia asupra depoziției martorului Toader Marius, singurul audiat în cauză, depoziție luată în faza actelor premergătoare și asupra căreia aprecierile le face prin coroborare și cu celelalte probe administrate în cauză.

6. În ceea ce privește proba cu o nouă expertiză privind autenticitatea înregistrărilor ambientale, probă solicitată de ambii recurenți inculpați, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a respins această probă, ca nefiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei, pentru următoarele considerente:

- în fața primei instanțe, la termenul din data de 7 decembrie 2010 a fost încuviințată efectuarea unei expertize a vocii și a vorbirii, solicitată inițial de către inculpatul Ciofu Ioan și apoi însușită de către coinculpata Ioviță Maricica fiind prorogată discutarea probei cu expertiză tehnică de autentificare a interceptărilor și înregistrărilor audio-video, a convorbirilor telefonice și a înregistrărilor în mediul ambiental, probă solicitată de ambii inculpați;
- referitor la expertiza vocii și a vorbirii, la termenul din 1 martie 2011, atunci când s-a pus în discuție proba cu expertiză privind verificarea autenticității înregistrărilor, probă solicitată încă de la termenul din data de 7 decembrie 2010, de către ambii inculpați, prima instanță a pus în vedere inculpaților să se prezinte la sediul instanței pentru a face copii ale înregistrărilor aflate la dosar, pe care să le asculte până la termenul următor și să precizeze pe care dintre acestea doresc să le asculte nemijlocit în ședință publică, urmând ca, în funcție de ceea ce se va audia și de precizările inculpaților să se dispună asupra înregistrărilor ce urmau a fi expertizate;
- de asemenea, li s-a pus în vedere ambilor inculpați să se prezinte la INEC, pentru prelevarea eșantioanelor de voce, conform programării fixate de acea instituție;
- la termenul din data de 19 aprilie 2011, inculpatul Ciofu Ioan, prin avocat, a invocat excepția nulității absolute a autorizațiilor de interceptare și

înregistrare a convorbirilor, precum și a nulității proceselor verbale de transcriere a acestor înregistrări;

- la același termen din 19 aprilie 2011, inculpata Ioviță Maricica a învederat instanței că a ascultat integral înregistrările, că nu își contestă vocea, (consemnări care apar în încheierea de ședință de la acea dată), motiv pentru care a renunțat să se mai prezinte pentru prelevarea eșantionului de voce la INEC, renunțând la cererea de efectuare a expertizei vocii și vorbirii;
- la același termen din 19 aprilie 2011, prima instanță a fixat cele patru obiective ale expertizei de verificare a autenticității tuturor înregistrărilor audio-video, respectiv: să se stabilească dacă înregistrările sunt autentice; dacă înregistrările sunt identice cu stenogramele depuse la dosarul de urmărire penală; dacă înregistrările prezintă continuitate sau întreruperi, eliminări de text sau adăugiri de text, prin intercalarea de cuvinte, fraze sau alte elemente de contrafacere; dacă s-a intervenit prin mijloace electronice asupra materialului înregistrat și dacă prin această modalitate au fost operate modificări asupra textului original;
- la termenul din data de 6 octombrie 2011, unul din apărătorii inculpatei Ioviță Maricica a solicitat donarea suporturilor originale pe CD-uri, care să fie trimise expertului – parte, întrucât copierea s-a făcut pe un stick, iar expertul parte nu poate utiliza această copie la efectuarea expertizei;
- la termenul din 17 noiembrie 2011, expertul Pop Gheorghe a precizat că din cauza stării emoționale a inculpatului Ciofu Ioan, nu s-au putut preleva eșantioane de voce, astfel încât prima instanță i-a pus în vedere inculpatului să se prezinte la INEC pentru a da astfel de eșantioane;
- la termenul din data de 15 februarie 2012, s-a procedat la vizionarea celor două minicasete video inscripționate „dosar penal nr.122/P/2006. Momente operative intrare și ieșire Năstase Dănuț în Parchetul General, 5 iulie 2006 14.17” și „1161884/23.10.2006”; s-au formulat o serie de obiecțiuni care au fost avute în vedere de prima instanță;
- la termenul din data de 27 martie 2012 au fost reiterate de ambii recurenți inculpați cererile privind copierea celor 40 de suporturi aflați la Direcția Națională Anticorupție, cereri care au fost respinse cu motivarea că expertul parte a avut la îndemână cei 17 suporturi depuși la dosarul cauzei, iar ceilalți conțineau înregistrări care nu aveau legătură cu cauza și reprezentau aspecte din viața privată a inculpaților.

În raport de toate aceste referiri, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători a apreciat că:

- prima instanță a dat eficiență tuturor solicitărilor formulate de cei doi inculpați, atât cu privire la expertiza vocii și vorbirii, cât și cu privire la expertiza vizând autenticitatea înregistrărilor, fiind fixate obiectivele expertizei, inculpaților oferindu-li-se posibilitatea formulării de obiecțiuni cu privire la aceste expertize;

- expertizele au fost efectuate corect în cauză de către experți aparținând INEC, astfel încât a constatat că nu se mai impune readministrarea unei noi probe cu expertiză de verificare a autenticității înregistrărilor.

7. În ceea ce privește proba cu înscrisuri, emanând de la soția inculpatului Ciofu Ioan, probă solicitată de către recurentul inculpat Ciofu Ioan, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a respins această probă, având în vedere că, în prezent, nu mai poate fi verificată autenticitatea acestor înscrisuri.

Având în vedere imposibilitatea obiectivă de prezentare, din motive medicale, la acest termen de judecată, a recurente inculpate Iovița Maricica, în raport de actele medicale depuse a fost acordat un nou termen la data de 28 ianuarie 2013, când recurenta inculpată Iovița Maricica, prezentă fiind, a arătat că își menține poziția, că nu dorește să se prevaleze de dreptul la tăcere și dorește să dea declarații în cauză, precizând însă că și la acest termen este în imposibilitate medicală de a da declarație, suferind de o hemipareză dreapta, fără a face însă dovada susținerilor sale.

Față de împrejurarea că, pentru termenul din 28 ianuarie 2013, recurenta inculpată Iovița Maricica nu a făcut în nici un mod o dovadă a imposibilității medicale de a da declarații în fața instanței de recurs, diagnosticul invocat, ..., nefiind dovedit, și, având în vedere că biletele de internare și adeverințele medicale anterioare depuse la dosar, vizează perioade ce se circumscriu datelor la care au fost stabilite termene de judecată în prezenta cauză, în sensul că perioadele respective cuprind două-trei zile înaintea termenului de judecată și două-trei zile ulterioare termenului de judecată; având în vedere că, timp de 5 ani și jumătate, cât această cauză a stat pe rolul primei instanțe, nu s-a putut proceda la audierea inculpatei Iovița Maricica, care s-a prevalat în mod constant de dreptul la tăcere și, constatând că nu există o certitudine cu privire la o eventuală audiere a inculpatei la o dată ulterioară, în fața instanței de recurs, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători a respins ca neîntemeiată cererea de amânare a cauzei formulată de recurenta inculpată Iovița Maricica pe acest considerent, constatând încheiată cercetarea judecătorească și, apreciind cauza în stare de

judecată, în temeiul art. 385¹³ alin. 1 Cod procedură penală, a acordat cuvântul pentru dezbaterea recursului.

Examinând hotărârea atacată, în raport de criticile formulate, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că recursurile declarate de recurenții inculpați **Ciofu Ioan și Iovița Maricica** sunt nefondate.

Având, însă în vedere caracterul devolutiv al recursului potrivit dispozițiilor art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, **din oficiu**, constată că recursurile declarate de recurenții inculpați **Ciofu Ioan și Iovița Maricica** sunt fondate numai sub aspectul nelegalității pedepselor complementare și accesorii prevăzute în art. 64 alin.(1) lit. a) teza 1 cu referire la art. 71 Cod penal, în ceea ce privește interzicerea inculpaților a dreptului de a alege.

Astfel, instanța de recurs constată că în mod nelegal, prima instanță a interzis automat inculpaților **Ciofu Ioan și Iovița Maricica** dreptul de a alege ca pedeapsă accesorie, iar inculpatului Ciofu Ioan dreptul de a alege ca pedeapsă complementară, pe durata de 2 ani, pe lângă pedeapsa principală, neavând în vedere modificările survenite prin art. 1 pct. 22 din Legea nr. 278/2006 și decizia pronunțată în recurs în interesul legii nr. LXXIV (74) din 5 noiembrie 2007 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiunile Unite, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 545 din 18 iulie 2008, prin care s-a stabilit că dispozițiile art. 71 Cod penal referitoare la pedepsele accesorii se interpretează în sensul că interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. a) (teza I) - c) Cod penal nu se va face în mod automat, prin efectul legii, ci se va supune aprecierii instanței, în funcție de criteriile stabilite în art. 71 alin. (3) Cod penal, precum și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenție și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauzele Sabou și Pircalab contra României, Hirst contra Marii Britanii.

Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, verificând sentința pronunțată de prima instanță, constată că în considerentele acesteia nu se regăsesc argumentele pentru care s-a interzis inculpaților **Ciofu Ioan și Iovița Maricica** dreptul de a alege ca pedeapsă accesorie, iar inculpatului **Ciofu Ioan** dreptul de a alege ca pedeapsă complementară.

Așadar, în contextul concret al cauzei, prima instanță nu a examinat, în condițiile normelor legale modificate, criteriile impuse atât de norma penală, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și de decizia anterior menționată, pronunțată în recurs în interesul legii, oportunitatea aplicării pedepselor menționate în raport cu natura și gravitatea infracțiunilor săvârșite,

cu împrejurările cauzei, cu persoana inculpaților, dar și cu scopul legitim și proporționalitatea unor asemenea pedepse.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, în baza propriei evaluări asupra pedepsei complementare aplicate inculpatului Ciofu Ioan și asupra pedepselor accesorii aplicate inculpaților, prevăzute în art. 64 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 71 Cod penal, consideră că acestea nu se justifică, față de infracțiunile de luare de mita și respectiv dare de mită comise de inculpații Ciofu Ioan și Ioviță Maricica, care prin împrejurările faptice reținute prezintă gravitate, însă prin rezonanța consecințelor produse nu sunt de natură a atrage o nedemnitate, cu reflectare asupra dreptului de a alege al inculpaților, aceștia având o conduită pozitivă anterioară comiterii infracțiunii, probată prin actele în circumstanțiere depuse la dosarul cauzei, ca fiind persoane cu studii superioare, bine integrate în societate, atribute care le conferă profilul și statutul de persoană aptă de a aprecia asupra semnificației procesului electoral.

Înalta Curte, Completul de 5 judecători reține totodată că, interdicția absolută de a vota impusă inculpaților recurenți contravine art.3 din Protocolul nr.1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 30 martie 2004, privind cauza Hirst contra Marea Britanie. S-a motivat că, indiferent de durata pedepsei și de natura infracțiunii care a atras-o, nu se justifică excluderea persoanei condamnate din câmpul persoanelor cu drept de vot, neexistând nicio legătură între interdicția votului și scopul pedepsei, acela de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni și de a asigura reinserția socială a infractorilor.

În raport cu cele menționate, instanța de recurs urmează a face aplicarea efectivă a criteriilor prevăzute în art. 71 alin. (3) Cod penal, în contextul cauzei, precum și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, apreciind, **din oficiu** că hotărârea primei instanțe este nelegală sub aspectul greșitei aplicări a pedepselor complementare și accesorii prevăzute în art. 64 alin. (1) lit. a) teza 1 cu referire la art. 71 Cod penal, pe care le va înlătura, constatând că acestea contravin și prevederilor art. 53 alin. (2) din Constituția României, art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenție, art. 72 Cod penal, precum și principiului proporționalității.

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători verificând probatoriul cauzei și hotărârea atacată în raport de criticile aduse, constată faptul că instanța de fond a dat eficiență dispozițiilor art. 63 alin. (2) Codul de procedură

penală, referitoare la aprecierea probelor, făcând o judicioasă coroborare a mijloacelor de probă administrate în cursul procesului penal, în ansamblul său, în ceea ce privește pe fiecare dintre inculpați, în stabilirea contribuției concrete, cu privire la faptele reținute în sarcina acestora.

În cauză, prezumția de nevinovăție de care beneficiază inculpații **Ciofu Ioan și Iovița Maricica** a fost răsturnată în cursul activității de probațiune, ansamblul material al probelor administrate în cauză fiind cert, în sensul stabilirii vinovăției acestora.

În mod corect, prima instanță, prin coroborarea judicioasă a probelor administrate în cauză, a reținut în sarcina inculpaților Ciofu Ioan și Iovița Maricica, infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 254 alin. 1 Cp. raportat la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și respectiv infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 alin. 2 din Legea nr.78/2000.

Înalta Curte constată totodată că în cauza dedusă judecării, inculpaților Ciofu Ioan și Iovița Maricica le-a fost respectat dreptul la un proces echitabil, astfel cum a afirmat, cu titlu de principiu, Curtea Europeană într-o jurisprudență constantă.

Cu privire la criticile invocate de recurenții inculpați **Ciofu Ioan și Iovița Maricica**, din perspectiva cazurilor de casare prevăzute de art. 385⁹ pct. 9 și 10 Cod procedură penală, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că acestea sunt nefondate.

Astfel, potrivit art. 385⁹ pct. 9 și 10 Cod procedură penală, hotărârea poate fi supusă casării în cazul în care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța nu s-a pronunțat cu privire la unele probe administrate ori asupra unor cereri esențiale pentru părți, de natură să garanteze drepturile lor și să influențeze soluția procesului.

Analizând structura și conținutul sentinței recurate se constată că aceasta cuprinde considerente proprii în fapt și în drept și nu s-a mărginit a trimite la rechizitoriul parchetului deși prima instanță a arătat că își însușește starea de fapt, încadrarea juridică și raționamentele folosite la interpretarea probatoriului. În plus, sentința cuprinde pe larg aspectele ce au condus la pronunțarea hotărârii de condamnare.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, reține că în hotărârea CEDO pronunțată în Cauza Boldea împotriva României se arată că „art. 6 alin. 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, și nu poate fi înțeles în sensul că impune un răspuns amănunțit pentru fiecare argument(cauza Van de Hurk împotriva Olandei § 61).

Dimensiunea acestei obligații poate să varieze în funcție de natura hotărârii. Mai mult, instanța trebuie să țină cont mai ales de diversitatea mijloacelor pe care un pledant le poate ridica în instanță. De aceea, problema de a ști dacă o instanță și-a încălcat obligația de motivare ce rezultă din art. 6 din Convenție nu se poate analiza decât în lumina circumstanțelor spetei (cauza *García Ruiz împotriva Spaniei*, § 29).

În plus, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea, prin preluarea motivării instanței inferioare sau altfel, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale ce i-au fost supuse judecării și să nu se fi mulțumit cu a aproba pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (cauza *Helle contra Finlandei*, § 60”).

Revenind la prezenta cauză, Înalta Curte - Completul de 5 judecători, în considerarea caracterului echitabil al procedurii, a reținut că trebuie concluzionat că este suficient să fie examinate, în mod real, problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia, apreciind astfel că, în cauză, nu este incident cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 9 Cod procedură penală.

În ceea ce privește lipsa pronunțării cu privire la unele probe administrate ori asupra unor cereri esențiale pentru părți, cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct.10 din Codul de procedură penală, invocat de apărătorii aleși ai recurenților inculpați, se constată că prima instanță a reținut corect starea de fapt și vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii pentru care aceștia au fost condamnați, în baza probelor administrate și, respectiv, readministrare în cursul cercetării judecătorești, în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate, cu respectarea drepturilor procesuale ale inculpaților.

În aceste condiții, neanalizarea individuală a fiecărei probe nu poate fi calificată ca nepronunțare asupra probelor, în condițiile în care prima instanță a motivat soluția dispusă, cu referire la probele administrate.

Astfel, instanța de recurs reține că, în ceea ce privește foloasele materiale primite de inculpatul Ciofu Ioan, direct sau prin intermediul membrilor familiei sale, apărările celor doi inculpați au oscilat între respingerea faptului că au fost primite, (invocându-se că soția inculpatului Ciofu și inculpata loviță Maricica erau prietene, iar atunci când soția inculpatului Ciofu a plecat în China i-ar fi lăsat inculpatei loviță Maricica niște bani pe care să îi trimită în caz de necesitate, deoarece soțul său era ocupat) și recunoașterea faptului că soția inculpatului Ciofu a fost sprijinită material de inculpata loviță Maricica pentru

tratamentele pe care le făcea în străinătate, precizându-se însă că acest ajutor nu avea nicio legătură cu dosarul pe care îl instrumenta inculpatul Ciofu.

Prima instanță a reținut, în mod corect că, dovezile care atestă că inculpata loviță Maricica a oferit bani și alte foloase materiale familiei Ciofu sunt de necontestat. Soția inculpatului Ciofu, ca orice alt om aflat într-o situație dificilă, putea beneficia de generozitatea inculpatei loviță Maricica, care a încercat să demonstreze în cauză că a mai făcut acte caritabile pentru bolnavi care necesitau tratament în străinătate.

Totodată, instanța de recurs apreciază că prima instanță a reținut, în mod corect că, inculpatei loviță Maricica nu i se reproșează că a făcut un act de caritate, ajutând un bolnav, așa cum în mod simplist prezintă situația apărătorii săi, ci că, în schimbul acestui ajutor, a solicitat o contraprestație procurorului Ciofu Ioan.

De asemenea, inculpatului Ciofu Ioan nu i se impută că a beneficiat de ajutor material pentru tratamentul medical de care avea nevoie soția sa, ci faptul că nu s-a abținut să realizeze acte într-un dosar penal în care, cea care oferea ajutorul material era direct interesată, întrucât între cei doi inculpați a existat o înțelegere privind modul în care urma a fi instrumentat acest dosar, fapt demonstrat atât de împrejurarea că inculpata loviță a făcut intervenții astfel încât dosarul să ajungă la procurorul Ciofu Ioan, cât și din faptul că acesta o ținea la curent cu mersul anchetei.

Cu privire la cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 12 Cod procedură penală se constată că, după cum s-a argumentat și în cele ce preced, conținutul constitutiv al infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților loviță Maricica și Ciofu Ioan este realizat, atât prin prisma laturii obiective, cât și prin cea a laturii subiective, astfel încât nu poate fi primită solicitarea de achitare, în temeiul dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. a, raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, starea de fapt anterior expusă, în baza mijloacelor de probă, demonstrând fără dubiu modul de comitere de către inculpați a infracțiunilor reținute în sarcina acestora.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține că analiza acestei critici presupune anumite considerații teoretice:

Astfel, instanța de ultim control judiciar reține că, potrivit art.254 alin.1 Cod penal, infracțiunea de luare de mită constă în fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la

îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Infracțiunea de dare de mită constă, potrivit art.255 alin.1 Cod penal, în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art.254 Cod penal.

O cerință esențială pentru ambele infracțiuni este aceea ca banii sau celelalte foloase să aibă un *caracter de retribuție*, adică să constituie plata în vederea efectuării de către funcționar a unui act determinat, arătat în mod explicit de către mituitor.

Cu privire la **latura obiectivă** a infracțiunilor de dare, respectiv luare de mită reținute în cauză, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată sunt întrunite toate condițiile cerute de lege, modalitatea concretă de săvârșire a elementului material fiind cea de dare de bani și alte foloase, respectiv de primire.

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că pentru întrunirea elementelor constitutive ale **laturii subiective** a celor două infracțiuni reținute în sarcina inculpaților trebuie demonstrat că banii și foloasele erau date, respectiv primite, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

În acest context, instanța de ultim control judiciar reține că întreg probatoriul administrat în cauză (interceptările convorbirilor telefonice, notele de supraveghere operativă a activității celor doi inculpați, declarațiile martorilor, actele emise de agențiile de turism, documentele care atestă transferul unor sume de bani) demonstrează că inculpatul Ciofu Ioan a primit de la inculpata loviță Maricica sume de bani și foloase materiale în modalitatea arătată în situația de fapt.

Astfel, din materialul probator administrat în cauză (denunțul formulat de Năstase Dănuț, dar și din declarațiile martorilor Blaj Doru vol. II filele 37-41 dosar urmărire penală, Gabor Gabriel vol. II, filele 31-35, dosar urmărire penală, Cătănici Avram vol.II, filele 41-46 dosar urmărire penală) a rezultat că inculpata loviță Maricica încerca prin toate modalitățile constituirea unui dosar care să-l vizeze pe Porumboiu Adrian, dosar care să fie instrumentat la București și nu în teritoriu, acolo unde erau firmele acestuia.

Preocuparea inculpatei nu s-a mărginit la formularea unor simple denunțuri cu privire la așa-zisele fapte penale săvârșite de omul de afaceri Porumboiu Adrian, drept pe care îl are orice cetățean. Inculpata a încercat, prin apelarea la persoane cunoscute, cu o anumită influență, să ajungă la persoane

cu funcții importante în sistemul judiciar (adjunctul procurorului general, ministrul de interne) și să determine luarea unor măsuri împotriva lui Porumboiu Adrian.

Mai mult, pentru a da credibilitate demersului, inculpata nu formula denunțurile în nume propriu, astfel încât să trădeze propriul interes în obținerea inculpării lui Porumboiu Adrian, știut fiind că erau concurenți pe aceeași zonă de afaceri. Această lipsă de credibilitate a unor declarații date de loviță Maricica a fost invocată chiar de inculpatul Ciofu care a contestat utilitatea audierii inculpatei loviță, atunci când martorul Coțofană Bogdan, ofițer de poliție delegat a sugerat o asemenea măsură, argumentul fiind starea conflictuală dintre loviță și Porumboiu.

Așa cum rezultă din declarația martorului Gabor Gabriel (vol.II, dosar urmărire penală, filele 31-35) precum și din interceptarea convorbirilor telefonice inculpata loviță Maricica folosea un limbaj codificat, utilizând termenul de „doctori” când se referea la procurori, termenul de „profesori” când se referea la adjunctul procurorului general și termenul de „rețetă” când vorbea despre dosar.

De asemenea, se reține că inculpata i-a atras atenția denunțatorului Năstase Dănuț ca nu trebuie să fie văzut împreună cu procurorul Ciofu și i-a interzis să-i mai rostească numele în discuțiile pe care le purtau și care puteau fi interceptate.

În acest context, instanța de ultim control judiciar constată că toată această clandestinitate a demersurilor inculpatei loviță Maricica demonstrează că inculpata conștientiza că acțiunile sale sunt ilegale, iar finalitatea demersurilor a fost subliniată chiar de inculpată în repetate rânduri – discreditarea rivalului său.

După înregistrarea sesizării la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică și repartizarea, acesteia la data de 23 februarie 2006, procurorului Ciofu Ioan, inculpata loviță Maricica a ținut permanent legătura atât cu acest magistrat, cât și cu denunțatorul Năstase Dănuț căruia i-a furnizat datele pe care trebuia să le pună la dispoziția inculpatului și care să îi permită efectuarea unor investigații de natură a avea ca rezultat punerea sub acuzare a omului de afaceri Porumboiu Adrian.

Astfel, din înregistrarea dialogului ambiental purtat la data de 04.07.2006, începând cu ora 10:45, între Nastase Dănuț și inculpata loviță Maricica, aceasta îi dă detalii denunțatorului despre activitatea de cercetare penală desfășurată în dosarul nr. 402/P/2006, menționând aspecte reale, respectiv

faptul că ofițerii de poliție desemnați de procurorul Ciofu Ioan s-au prezentat la firmele martorului Porumboiu Adrian, care a refuzat să le pună la dispoziție actele solicitate (vol. II, fila 108 dosar urmărire penală).

În contextul aceleiași discuții, inculpata Ioviță Maricica, referindu-se la demersurile făcute pentru constituirea respectivului dosar penal și efectuarea cercetărilor față de martorul Porumboiu Adrian, s-a arătat nemulțumită că „**a trebuit să dea bani**”, fapt pentru care „**așteaptă rezultate**”(Vol.II, fila115 dosar urmărire penală).

Din materialul probator administrat în cauză (declarațiile martorilor Bcur Dan, Cucu Aurel, a ofițerilor de poliție implicați în soluționarea dosarului nr. 402/P/2006, coroborate și cu volumul de activitate al inculpatului) a rezultat preocuparea deosebită a inculpatului Ciofu Ioan pentru soluționarea dosarului susmenționat, într-un termen scurt, prin punerea sub învinuire a martorului Porumboiu Adrian.

De asemenea rezultă că sumele de bani și foloasele procurate familiei Ciofu erau considerate o remunerație pentru instrumentarea rapidă a cauzei privindu-l pe Porumboiu Adrian:

N. D.: „Da. Păi și de ce n-ați vorbit la ăsta de....să vorbească la.... Blaga și dădea o echipă ca lumea, nu.... ce-a dat?

IM.: Păi, da eu am vorbit!

N.D.: Ați vorbit nu?

IM.: Păi normal!.... Da Fătuloiu, n-a mai făcut ce trebuia.

N.D.:Aha!

IM. : I-a pus aicea pe șefii ăștia, știam ce s-a întâmplat aici.

Eu de aia le-am zis: Dom'le, vezi ce s-a întâmplat".

N.D.: Da, da, da.

IM.: Că eu... nu-mi convine!.

N.D.: Da.

I.M.: Păi, **da eu dau bani p-ăștia?**

N.D.: Păi, corect! **Păi, plățiți atâta peste tot și....**

IM: Da.

N.D.: **Păi....E normal? Și vreau rezultate!"**

Deși inculpatul Ciofu Ioan, în apărările sale a insistat asupra faptului că nu și-a încălcat în nici un mod atribuțiile de serviciu, că a acționat ca în cazul oricărui alt dosar pe care l-a avut de instrumentat, nu trebuie pierdut din vedere că, împrejurarea dacă inculpatul a acționat sau nu abuziv este o falsă problemă ridicată de acesta, întrucât nicăieri în cuprinsul actului de trimitere în judecată nu se menționează că a făcut acte contrare îndatoririlor de serviciu.

Legea sancționează primirea de către funcționar de bani sau alte foloase, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini, ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Ca atare, și în situația în care funcționarul îndeplinește un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, act care este legal, dar primește bani sau alte foloase pentru realizarea lui, fapta este infracțiune.

În ceea ce privește foloasele materiale primite de inculpatul Ciofu, direct sau prin intermediul membrilor familiei sale, Înalta curte, Completul de 5 Judecători reține că, și în fața instanței de recurs apărările celor doi inculpați au oscilat între respingerea faptului că au fost primite, (invocându-se că soția inculpatului Ciofu și inculpata loviță erau prietene) și recunoașterea faptului că soția inculpatului Ciofu a fost sprijinită material de inculpata loviță pentru tratamentele pe care le făcea în străinătate, precizându-se însă că acest ajutor nu avea nicio legătură cu dosarul pe care îl instrumenta inculpatul Ciofu Ioan.

În acest sens, instanța de ultim control judiciar reține faptul că, convorbirile purtate în mediul ambiental de NASTASE DANUT cu inculpata IOVIȚĂ MARICICA la datele de **04.07.2006**, începând cu ora 10:45, **05.07.2006**, începând cu ora 15:04, **18.07.2006**, începând cu ora 14:39' **29.08.2006**, începând cu ora 10²² și, respectiv, ora 12³⁰, **07.09.2006**, începând cu ora 13:10 și **22.09.2006**, începând cu ora 14:44, discuțiile telefonice purtate între inculpați și cele dintre loviță Maricica și alte persoane, probațiunea testimonială administrată, precum și celelalte probe aflate la dosar au relevat ca inculpatul Ciofu Ioan, ca urmare a interesului manifestat de susnumita și în schimbul foloaselor remise acestui magistrat a desfășurat acte de cercetare penală într-un mod care să conducă, inițial, la punerea sub învinuire a omului de afaceri PORUMBOIU ADRIAN, soluția adoptată ulterior de procuror, în înțelegere cu inculpata, fiind declinarea cauzei în favoarea Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește foloasele materiale primite de inculpatul CIOFU IOAN de la inculpata loviță Maricica, pe parcursul efectuării cercetărilor în dosarul nr. 402/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, se rețin următoarele:

1. La 12 iulie 2006, inculpata IOVIȚĂ MARICICA i-a remis inculpatului CIOFU IOAN suma de 1.000 euro necesară pentru suportarea cheltuielilor ocazionate de plecarea soției și fiicei inculpatului la Budapesta.

Astfel, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, în condițiile în care Ciofu Elena și Ciofu Raluca Elena (soția și, respectiv, fiica lui CIOFU IOAN) urmau să plece, în dimineața zilei de 13.07.2006, la Budapesta, inculpata loviță Maricica i-a

comunicat inculpatului CIOFU IOAN (potrivit convorbirii telefonice dintre aceștia, din 12.07.2006, ora 20:45) că Diaconu Lucian le va asigura transportul cu autoturismul la aeroport, că le va pune la dispoziție sus-numitelor telefonul mobil al acestuia din urmă, având activat serviciul de roaming (aceasta împrejurare rezultând și din convorbirea telefonică purtata între loviță Maricica și Diaconu Lucian, la 12.07.2006, ora 21:32), precum și faptul ca îi trimite, prin intermediul lui Diaconu Lucian, „inca-omie”.

Prin declarațiile date la 02.10.2006, martorul loviță Adrian a relatat că, la solicitarea inculpatei loviță Maricica, a ridicat de la Oficiul Poștal Nr. 4 București, suma de 40.000.000 ROL, trimisă pe numele său, prin mandat on-line, după care, urmând indicative inculpatei, a cumpărat 1.000 euro, pe care i-a lăsat la sediul firmei.

Confirmarea faptului că, cei 1.000 euro au ajuns în posesia inculpatului Ciofu Ioan, este dată de convorbirea telefonică purtată de către acesta cu loviță Maricica, la 13.07.2006, ora 04:18, ocazie cu care inculpata îi transmite interlocutorului că „**Raluca** „ **sa schimbe banii**”, când va ajunge în Budapesta, iar Ciofu Ioan, în finalul discuției, mulțumește „ **mult de tot**”.

2. La data de 29 august 2006, inculpatul CIOFU IOAN a primit de la inculpata IOVIȚĂ MARICICA suma de 4.000 RON, prin intermediul martorului IOVIȚĂ ADRIAN și a fiului sau, Ciofu Vlad.

În acest sens Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că potrivit mandatelor on-line cu nr. ..., nr. ... și nr. ... (aflate în original la dosar) și fotocopiilor de pe Registrul cu mandate on-line al Oficiului Poștal Nr. 4, sector 3, București, martorul loviță Adrian a ridicat de la acest oficiu poștal, în intervalul orar 15:50-15:55, suma totală de 4.180 RON și, cu aceeași ocazie, la ora 15:53, a expediat la Oficiul Poștal Nr. 1 Iași, pe numele destinatarului Ciofu Vlad, suma de 4.000 RON, prin mandatul on-line nr. ... (aflat în original la dosar), la expeditor fiind consemnat, contrar realității, că transferul ar fi fost realizat de CIOFU IOAN.

Conform mențiunilor din cuprinsul înscrisului ultim-menționat, suma de 4.000 RON a fost ridicată de către destinatarul CIOFU VLAD, în ziua de 30 august 2006, ora 09:36, de la Oficiul Poștal Nr. 1 Iași.

Împrejurarea ca martorul IOVIȚĂ ADRIAN a expediat cei 4.000 RON pe numele destinatarului CIOFU VLAD, din dispoziția inculpatei IOVIȚĂ MARICICA, rezultă cu certitudine din înregistrările convorbirilor telefonice, aceste mijloace de probă coroborându-se cu depoziția martorei IONESCU IONELA.

Prin declarația din data la 02.10.2006, martorul loviță Adrian a confirmat expedierea sumei de 4.000 RON, pe numele destinatarului Ciofu Vlad, menționând la expeditor, în cuprinsul mandatului on-line completat la Oficiul Poștal Nr. 4 București, că banii ar fi fost trimiși de către CIOFU IOAN.

Sub acest aspect martorul a precizat că inculpata loviță Maricica i-a înmănat un bilețel pe care erau consemnate olograf numele Ciofu Ioan ca expeditor și, respectiv, Ciofu Vlad ca destinatar, precum și mențiunea Oficiul Poștal Podul Roș din Iași, unde trebuiau expediate cei 4.000 RON.

Martorul a mai arătat că s-a conformat acestei solicitări a inculpatei loviță Maricica și a completat un mandat on-line în cuprinsul căruia a consemnat că suma de 4.000 RON ar fi expediată de către Ciofu Ioan, cu toate că în realitate banii au fost transferați de loviță Adrian, singura modificare făcută, în raport cu indicațiile date de învinuita, fiind trimiterea sumei de bani la Oficiul Poștal Nr. 1 Iași și nu la Oficiul Poștal Podul Roș din aceeași localitate (întrucât la aceasta din urma unitate poștala nu se operau expedieri prin mandate on-line).

Din coroborarea mijloacelor de probă expuse mai sus, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că suma de 4.000 RON expediată la 29 august 2006 de către martorul loviță Adrian, de la Oficiul Poștal Nr. 4 București, provine de la inculpata loviță Maricica fiind pusă, cu titlu de mită, la dispoziția inculpatului Ciofu Ioan, prin intermediul fiului său, Ciofu Vlad, care a ridicat banii, în ziua de 30 august 2006, de la Oficiul Poștal Nr. 1 Iași.

3. La data de 31 iulie 2006, inculpata IOVIȚĂ MARICICA i-a dat inculpatului CIOFU IOAN suma de 2.500 euro, pentru suportarea cheltuielilor legate de plecarea în China a soției și fiicei inculpatului.

În acest sens, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că la data de 25.07.2006, pe fondul unor discuții legate de plecarea în China, începând cu 31.07.2006, a numitelor CIOFU ELENA și CIOFU RALUCA ELENA (potrivit convorbirilor telefonice purtate, la 25.07.2006, ora 17:21, de către CIOFU IOAN cu sus-numitele), acesta afirmă, între altele, că va scoate de la banca „cinci” și că „o să mai trebuiască două, trei de cheltuielă”.

Aceeași discuție este reluată și în cuprinsul convorbirii telefonice purtate, la 30.07.2006, ora 21:54, între inculpații loviță Maricica și Ciofu Ioan, prilej cu care aceasta, la un moment dat, îi spune interlocutorului „..., **voiam să vorbesc cu dumneavoastră ... pentru mâine, de cât e nevoie**”, iar, ulterior, întreabă „**cât anume ați rezolvat dumneavoastră? Una, două, ca eu înțeleg**”, iar CIOFU IOAN răspunde „**Da, da, noi am rezolvat de patru și jumătate, da, da, da**”

În continuarea aceluiași dialog cei doi stabilesc ca, în dimineața zilei următoare, numitul Diaconu Lucian să asigure transportul familiei CIOFU cu autoturismul la aeroport, iar, în finalul conversației, loviță Maricica întreabă „ .... **din punctul dumneavoastră de vedere cât e mai bine? Una, două, trei, cât ar fi bine?**”, iar CIOFU IOAN răspunde „**două, două și jumătate, no ... de genul acesta da, da**”,

Din coroborarea acestor două convorbiri telefonice rezultă în mod evident că Ciofu Ioan, pentru asigurarea deplasării soției și fiicei sale în China, a afectat din surse financiare proprii aproximativ 5.000 euro și a pretins de la loviță Maricica încă 2.500 euro, aceasta suma de bani fiind remisă, în dimineața de 31.07.2006, prin intermediul numitului Diaconu Lucian.

4. În cursul lunii august 2006, inculpata loviță Maricica i-a remis inculpatului Ciofu Ioan suma de 2.000 euro, pentru suportarea unor cheltuieli efectuate de soția și fiica inculpatului, în China.

Instanța de ultim control judiciar reține că, împrejurarea că loviță Maricica s-a implicat pentru asigurarea disponibilităților financiare ale numitelor Ciofu Elena și Ciofu Raluca Elena, pe durata șederii acestora în China, rezultă și din convorbirea telefonică purtată, la 04.08.2006, ora 11:28, între cea prim-menționată și aceasta din urmă; astfel, loviță Maricica se interesează de situația cheltuielilor făcute de sus-numite în China cu cazarea și tratamentul și de suma de euro schimbată până în acel moment, sugerând, totodată, să se cazeze la hotel (și nu la spital), chiar dacă tariful este mai mare.

Astfel, din conținutul convorbirii purtate, la 14.08.2006, ora 15:17, între inculpata loviță Maricica și Ciofu Raluca Elena, rezultă că loviță Maricica i-a remis inculpatului Ciofu Ioan încă 2.000 euro, care vor fi expediați în China de către acesta din urmă pe numele fiicei sale.

În acest sens, inculpata i-a spus interlocutoarei ca **„deci, mai ...ai luat legătura cu tatăl tău? O să mai primești săptămâna asta ceva. Ce-a spus? Da?!”** și, apoi, a adăugat ca **este vorba despre „doua mii”, ..., „o să mai primești acolo ce mai trebuie ”**.

5. La data de 12.07.2006 inculpata loviță Maricica a plătit, în beneficiul inculpatului CIOFU IOAN, suma de 745 euro, reprezentând contravaloarea a două bilete de avion cu destinația Budapesta, pentru soția și fiica inculpatului și suma de 70 RON reprezentând asigurarea medicală pentru două persoane în perioada 13 - 14 iulie 2006.

Instanța de ultim control judiciar reține că în ziua de 12.07.2006, ora 10:29, inculpata loviță Maricica a luat legătura telefonic cu Ciofu Ioan (care, potrivit conținutului convorbirii, se afla la sediul Companiei Aeroflot) și a întrebat **„numai să-mi zici exact cât..., cam cât ar costa? Vreo... o mie de euro?”**, iar inculpatul a răspuns **„ei? I...i...patru sute și nu știu cat, cu două sute și nu știu cat! Deci, cinci sute și cu ...două sute... nu, vreo șapte sute! Vreo șapte sute!”**

După zece minute, inculpata loviță Maricica a solicitat (așa cum rezulta din conținutul convorbirii telefonice purtate de aceasta, la 12.07.2006, ora 10:39) numitului Profir Dan (angajat la firma din Bârlad a sus-numitei) sa-i trimită urgent în

București suma de 30.000.000 ROL, pe card-ul martorei Enache Carmen Doina, banii fiind necesari, potrivit afirmației sus-numitei, pentru cumpărarea sumei de 800 euro.

Din conținutul convorbirilor telefonice purtate la 12.07.2006, ora 10:29, ora 10:39 și, respectiv, ora 11:20, între Ciofu Ioan și Ioviță Maricica, a rezultat, în mod evident, că aceștia s-au întâlnit, în jurul orei 12:00, pentru ca inculpata să achite suma de 745 euro, reprezentând contravaloarea a două bilete de avion pentru Budapesta, aceeași împrejurare rezultând și din actele privind supravegherea operativă efectuată, la acea data, asupra inculpaților.

Din declarația data la 14.07.2006 de martora Penciu Mironia Elena (angajata la Agenția de Turism CMB Travel), a rezultat că, în ziua de 12.07.2006, s-a prezentat la sediul agenției mai întâi Ciofu Ioan, care a afirmat că nu are încă banii pentru achitarea celor două bilete de avion rezervate pentru cursa de Budapesta, dar, în scurt timp, va veni cineva să-i aducă.

Din aceeași depoziție, coroborată cu procesul-verbal de recunoaștere după fotografie și planșa foto întocmite la 14.07.2006, a mai reieșit că Ciofu Ioan a revenit la sediul agenției de turism, în jurul orei 12:00, fiind însoțit de Ioviță Maricica, care a achitat suma de 745 euro (conform facturii fiscale seria BVEJ nr. 6939496 și chitanța seria BVRO nr. 8364170, aflate în fotocopie la dosar) pentru cumpărarea a două bilete de avion cu destinația Budapesta, pe numele Ciofu Elena și, respectiv, Ciofu Raluca Elena, aceeași persoană plătiind și suma de 70 RON reprezentând asigurarea medicală pentru două persoane în perioada 13-14 iulie 2006 (în acest sens, la dosar au fost atașate, în fotocopie, factura fiscală seria BVFJ nr. 6939495 și chitanța seria BVRO nr. 8364169).

În raport cu probatoriul expus mai sus, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține ca fiind indubitabil ca plata sumelor de 745 euro și 70 RON a fost efectuată de către inculpata Ioviță Maricica, iar împrejurarea că, în cuprinsul documentelor fiscale s-a consemnat numele delegatului Ciofu Elena (în dreptul acestei mențiuni fiind aplicată semnătura executată de Ciofu Ioan), atesta preocuparea acestuia și a inculpatei Ioviță Maricica de a încerca să disimuleze identitatea persoanei care a făcut plata respectivelor sume de bani.

6. La data de 10.07.2006, inculpata IOVIȚĂ MARICICA a plătit, în beneficiul inculpatului CIOFU IOAN suma de 1.480 euro, reprezentând contravaloarea a două bilete de avion cu destinația China pentru soția și fiica inculpatului și suma de 130 RON reprezentând asigurarea medicală pentru două persoane, în perioada 31.07 - 04.09.2006.

În acest sens Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că din declarația martorei Tenciu Mironia Elena și modul de operare asemănător utilizat de inculpații

Ciofu Ioan și Ioviță Maricica, a mai rezultat că, la 10 iulie 2006, aceștia din urma s-au prezentat la sediul Agenției de Turism CMB Travel, unde Ioviță Maricica a plătit suma de 1.480 euro pentru cumpărarea a două bilete de avion cu destinația China pe numele Ciofu Elena și, respectiv, Ciofu Raluca (conform facturii fiscale seria BVFJ nr. 6939483 și chitanței seria BVRO nr. 8364162, aflate în fotocopie la dosar), precum și suma de 130 RON, reprezentând asigurarea medicală pentru două persoane, în perioada 31.07.2006-04.09.2006.

7. La data de 02.05.2006, inculpata Ioviță Maricica a plătit, în beneficiul inculpatului Ciofu Ioan suma de 377 euro, reprezentând contravaloarea unui bilet de avion cu destinația Londra pentru soția inculpatului, Ciofu Elena.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că în mod similar cu cele mai sus prezentate, coroborând declarațiile date în cauză de denunțatorul Năstase Danut și de martora Enache Carmen Doina, la 02.05.2006, inculpata Ioviță Maricica a plătit suma de 377 euro pentru cumpărarea de la Compania Swiss International Air Lines a unui bilet de avion cu destinația Londra, pe numele Ciofu Elena.

8. Alte foloase remise de către inculpata Ioviță Maricica inculpatului Ciofu Ioan, pentru șine ori în beneficiul soției sale.

Din cele care preced, a rezultat că Ioviță Maricica i-a pus la dispoziție inculpatului Ciofu Ioan, pentru folosința soției și fiicei sale, în perioada 13-14 iulie 2006, cât timp acestea s-au aflat în Budapesta, un telefon mobil având activat serviciul de roaming.

Aceasta împrejurare rezultă cu evidență din convorbirile telefonice purtate de Ioviță Maricica, în ziua de 13.07.2006, la ora 04:11, cu Ciofu Ioan și cu Ciofu Raluca Elena, și la ora 04:15, cu Diaconu Lucian, precum și din discuția telefonică purtata, în aceeași zi, la ora 07:27, de către inculpata cu numitul Profir Dan..

De asemenea, instanța de control judiciar reține că, inculpata Ioviță Maricica a pus la dispoziție familiei Ciofu, în perioada iulie - septembrie 2006, autoturismul aparținând firmei inculpatei care a fost condus de numitul Diaconu Lucian.

Acest lucru rezultă, fără echivoc, din convorbirile telefonice interceptate în cauză, care se coroborează cu declarațiile denunțatorului Năstase Danut și cele ale martorei Enache Carmen Doina, fiind evidențiat faptul că familia Ciofu a beneficiat de folosința autoturismului respectiv, în mai multe rânduri, pentru efectuarea unor deplasări în București, de la București la Târgoviște și, de asemenea, de la București la Iași.

Asigurarea acestui folos de către inculpata rezulta din convorbirile telefonice purtate la:

03.07.2006, ora 19:47, dintre IOVITA MARICICA și CIOFU IOAN;
04.07.2006, orele 09:41, 16:01 și 16:24, dintre numitul DIACONU LUCIAN și CIOFU ELENA, precum și dintre acesta și CIOFU IOAN;

05.07.2006, ora 08:12, dintre numitul DIACONU LUCIAN și CIOFU ELENA, respectiv ora 15:37, între IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN;

06.07.2006, ora 08:39, între numitul DIACONU LUCIAN și IOVIȚĂ MARICICA, respectiv ora 17:04, între aceasta din urma și CIOFU IOAN;

07.07.2006, ora 08:13, dintre numitul DIACONU LUCIAN și CIOFU ELENA, respectiv ora 12:59, dintre IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN;

12.07.2006, ora 15:03, dintre CIOFU IOAN și numitul DIACONU LUCIAN, respectiv ora 17:38, dintre acesta din urmă și IOVIȚĂ MARICICA, aceste mijloace de probă coroborându-se cu supravegherea operativă efectuată la acea dată;

13.07.2006, ora 04:18, dintre IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN, acest mijloc de probă coroborându-se cu supravegherea operativă efectuată la acea dată;

19.07.2006, ora 18:10, dintre CIOFU IOAN și IOVIȚĂ MARICICA, respectiv orele 18:11 și 18:21, dintre aceasta din urmă și numitul DIACONU LUCIAN;

27.07.2006, ora 13:15, dintre IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN;

31.07.2006, ora 21:54, dintre IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN;

01.08.2006, ora 14:55, dintre CIOFU IOAN și numitul DIACONU LUCIAN;

02.08.2006, orele 09:15, 09:38 și 09:50, dintre IOVIȚĂ MARICICA și numitul DIACONU LUCIAN;

07.08.2006, ora 16:48, dintre CIOFU IOAN și numitul DIACONU LUCIAN;

15.08.2006, ora 10:32, dintre IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN;

17.08.2006, ora 13:47, dintre IOVIȚĂ MARICICA și numitul DIACONU LUCIAN și **07.09.2006**, ora 08:42, dintre IOVIȚĂ MARICICA și CIOFU IOAN.

Un alt gen de folos remis de către inculpata IOVIȚĂ MARICICA, cu titlu de mita, inculpatului CIOFU IOAN a constat în plata traducerii unor acte medicale privind pe CIOFU ELENA.

În acest sens, instanța de ultim control judiciar are în vedere declarația martorei Enache Carmen Doina, care se coroborează cu depoziția martorei Spita Andreea Patricia (angajată la S.C. Alpha Amatti Servicii S.R.L.) și cu factura fiscală nr. 80833 emisa la 02.08.2006 de aceasta societate pentru firma IRIS COMPANY S.A. (aparținând inculpatei IOVIȚĂ MARICICA), rezultând ca inculpata, prin intermediul numitului Diaconu Lucian, a plătit suma de 160 RON pentru efectuarea traducerii, din limba engleza în limba romana, a unor acte medicale referitoare la CIOFU ELENA.

Prin urmare, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că în mod corect, prima instanță, prin coroborarea judicioasă a probelor administrate în

cauză a reținut în sarcina inculpatului **Ciofu Ioan** săvârșirea infracțiunii de luare de mită constând în aceea că, în calitate de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de urmărire penală și criminalistică, pe fondul desfășurării cercetărilor penale în dosarul nr.402/P/2006, a pretins și primit de la inculpata Ioviță Maricica, în perioada mai - august 2006, foloase materiale în sumă de aproximativ 10.000 euro (reprezentând 5.500 euro și 4.000 RON în numerar, suma de 377 euro pentru cumpărarea la 2.05.2006 a unui bilet de avion pe numele Ciofu Elena, cu destinația Londra, suma de 1.480 euro, pentru cumpărarea, la 10.07.2006, a două bilete de avion pe numele Ciofu Elena și Ciofu Raluca Elena, cu destinația China, suma de 130 RON pentru plata asigurărilor medicale necesare efectuării acestei deplasări, sumele de 745 euro și 70 RON pentru cumpărarea la 12.07.2006 a două bilete de avion pe numele aceluiași două persoane, cu destinația Budapesta și, respectiv, pentru plata asigurărilor medicale, precum și beneficierea, în perioada 13-14 iulie 2006, de un telefon mobil având activat serviciul de roaming, plata traducerii unor acte medicale și asigurarea folosinței unui autoturism) în scopul instrumentării dosarului anterior menționat, beneficiul urmărit de inculpat fiind, inițial punerea sub învinuire a omului de afaceri Porumboiu Adrian pentru săvârșirea unor infracțiuni de natură economică, iar ulterior, adoptarea soluției de declinare a competenței respectivei cauze în favoarea D.N.A.

Totodată, în sarcina inculpatei **Ioviță Maricica** s-a reținut săvârșirea infracțiunii de dare de mită, constând în aceea că a remis inculpatului Ciofu Ioan, pe fondul desfășurării cercetărilor penale în dosarul nr.402/P/2006, în perioada mai-august 2006, foloase în sumă totală de aproximativ 10.000 euro în scopul instrumentării dosarului anterior menționat, beneficiul urmărit de inculpată fiind inițial punerea sub învinuire a omului de afaceri Porumboiu Adrian, pentru săvârșirea unor infracțiuni de natură economică, iar ulterior, adoptarea soluției de declinare a competenței respectivei cauze în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, structura centrală.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, față de toate argumentele prezentate mai sus constatând că declarațiile martorului Năstase Dănuț au fost corect apreciate și coroborate cu restul probelor administrate în cauză, va concluziona în sensul că cele reținute prin actul de sesizare al instanței sunt validate pe deplin prin examinarea coroborată a tuturor declarațiilor martorilor audiați în cauză.

Totodată, Înalta Curte apreciază că față de motivarea amplă și efectivă a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare al probelor, în raport cu

fiecare din faptele comise de către inculpați, ce corespunde și exigențelor art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și jurisprudenței instanței de contencios european (cauza Helle contra Finlandei) nu se mai impune o reluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință vinovăția inculpatului **Ciofu Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și a inculpatei **loviță Maricica** în săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

În contextul concret al cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție în Complet de 5 Judecători constată că prima instanță a făcut un examen amplu asupra fiecărei infracțiuni reținută în sarcina inculpaților, în raport cu împrejurările factive, pe care le-a prezentat în amănunt, evidențiind actele concrete de executare comise de către inculpați, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul procesului penal, pe care le-a valorificat coroborat, ceea ce a presupus un proces de analiză și sinteză, finalizat prin stabilirea activității infracționale, în sarcina fiecărui inculpat.

Pe cale de consecință, în raport de elementele factuale anterior prezentate, Înalta Curte de Casație și Justiție în Complet de 5 Judecători constată că faptele inculpaților loviță Maricica și Ciofu Ioan, astfel cum au fost descrise mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin.1 Cod penal raportat la art. 7 alin.2 din Legea nr.78/2000 și respectiv de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

Un alt motiv de recurs a vizat nelegalitatea înregistrărilor audio-video și ambientale, apărarea solicitând instanței a constata nulitatea acestora bazate pe doua aspecte:

- inexistența suportului original al acestor înregistrări, pentru că nu există nicio dovadă că s-au predat instanței sau expertului suporturile originale și
- lipsa de autenticitate a acestor înregistrări, așa cum rezultă din expertiză.

În ceea ce privește inexistența suportului original(cel realizat simultan cu evenimentele acustice), Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că metoda de realizare a înregistrărilor audio ca mijloace de probă, constă în înregistrarea interceptărilor în memoria unui computer, urmând ca după această înregistrare să se realizeze clone, acestea din urmă constituind mijloacele de probă din dosar care, eventual, pot fi supuse expertizării.

În acest context, instanța de ultim control judiciar constată că, întrucât înregistrările sunt digitale, copierea nu conduce la o deteriorare a lor, însă în sens strict tehnic, acestea nu pot fi considerate autentice.

Cu privire la aspectul autenticității acestor înregistrări, în sensul dacă acestea conțin intervenții sub formă de decupări, inserări, sau alte elemente de contrafacere, expertul a precizat că este foarte probabil că înregistrările nu au suferit intervenții tehnice care să le fi modificat conținutul și că ele prezintă continuitate.

Deși apărătorii au criticat expertiza ca nefiind relevantă, întrucât nu sunt redate certitudini, ci doar probabilități, ceea ce este inadmisibil pentru o probă științifică, instanța de ultim control judiciar apreciază că această critică este nefondată, deoarece în expertizele tehnice, medicale (de exemplu cele genetice) în general sunt folosiți termeni ca: „există o mare probabilitate”, „este foarte probabil”, ceea ce nu afectează credibilitatea lor ca și probe științifice.

De aceea înalta Curte, consideră că înregistrările efectuate în cauză, așa cum s-a arătat deja, pot fi avute în considerare la stabilirea vinovăției, întrucât au fost realizate în mod legal.

Totodată, apărarea a arătat că, în mod contrar dispozițiilor legale enunțate efectuarea interceptărilor și înregistrărilor s-a realizat de martorul denunțator Năstase Dănuț, care a avut o atitudine provocatoare și ale cărei declarații au fost determinante pentru pronunțarea unei soluții de condamnare.

Potrivit art. 63 alin. 1 Cod procedură penală, „Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 91¹ alin. (1) Cod procedură penală, interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impune pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată.

În cauză, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că înregistrările și interceptările convorbirilor inculpaților Ioviță Maricica și Ciofu Ioan și a martorului denunțator Năstase Dănuț s-au făcut legal, în baza

autorizațiilor emise de judecător, iar valorificarea lor a avut la bază dispozițiile art.91²alin.5 Cod procedură penală.

Astfel, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține că, atât convorbirile telefonice cât și cele din mediu ambiental purtate de inculpații Ioviță Maricica, Ciofu Ioan și de martorul denunțator Năstase Dănuț, interceptate în baza autorizațiilor (nr.27, 28, 29, 30, 34 și 35), emise de Înalta Curte de Casație și Justiție în baza încheierilor nr.12 din 29 iunie 2006, nr. 14 din 11 iulie 2006 și nr. 17 din 28 iulie 2006, pronunțate în dosarul nr. 6/2006, au fost redactate integral de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul DNA în procesele verbale întocmite la datele de 4 iulie 2006, 5 iulie 2006, 18 iulie 2006, 20 iulie 2006, 29 august 2006, 7 septembrie 2006, 19 septembrie 2006, 22 septembrie 2006, 25 septembrie 2006, 26 septembrie 2006, 17 octombrie 2006, 21 noiembrie 2006, 28 noiembrie 2006 și 11 decembrie 2011, care au fost certificate pentru autenticitate de către procurorii de caz, așa cum impun dispozițiile art. 91³ alin.2 Cod procedură penală.

În acest context se constată că, reținerea, ca mijloc de probă, a înregistrărilor respectivelor convorbiri telefonice și în mediu ambiental, este legală, fiind conformă dispozițiilor art.91² alin.5 Cod procedură penală. (filele 259-272, vol.II dosar urmărire penală).

Acordarea unei forțe probante prevalente unor mijloace de probă, respectiv înregistrărilor, astfel cum a susținut apărarea inculpaților, nu poate fi avută în vedere, întrucât instanța de judecată își formează convingerea, în baza principiului liberei aprecieri asupra probelor, impunându-se, în mod necesar și obligatoriu, analiza acestora coroborată.

În cauza de față, instanța de ultim control judiciar reține că mijloacele de probă care au constituit suportul probator al soluției primei instanțe au fost obținute în mod legal, au fost administrate în cursul cercetării judecătorești în condițiile specifice de asigurare a garanțiilor procesuale ale părților și au fost evaluate de instanță prin coroborarea lor cu restul ansamblului probator.

În consecință, solicitarea inculpaților de a se înlătura din ansamblul probator administrat în cauză convorbirile și comunicațiile purtate de aceștia cu martorul denunțator Năstase Dănuț, cu motivarea că sunt nelegale nu poate fi primită, fiind nefondată.

În ce privește susținerea apărării că a existat o determinare la săvârșirea infracțiunii, din partea denunțatorului Năstase Dănuț care a avut o atitudine provocatoare, Înalta Curte reține următoarele:

Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, utilizarea unei intervenții provocatoare în cadrul procesului penal poate afecta în

mod iremediabil caracterul echitabil al procesului, însă aceasta operează numai în condițiile în care se stabilește, în concret, că a existat o atitudine pasivă depășită din partea agenților statului, că în lipsa acestei intervenții inculpatul nu ar mai fi săvârșit infracțiunile și că datele din trecutul inculpatului sugerau o predispoziție a acestuia pentru comiterea acestui tip de infracțiuni.

Or, în contextul concret al cauzei, astfel cum rezultă din actele dosarului, denunțatorul Năstase Dănuț, a avut o atitudine pasivă și nu a făcut altceva decât să ofere inculpaților o ocazie obișnuită, care nu are caracter excepțional, de a comite o infracțiune.

Totodată, în acest context, instanța de recurs reține că procedura a fost echitabilă pentru inculpați, prima instanță a asigurat exercitarea unei apărări eficiente, martorul denunțator fiind ascultat și în fața instanței de judecată, în ședința publică, inculpații fiind prezenți, asistați de apărători aleși, și având posibilitatea de a adresa direct întrebări acestuia, în dezbateri contradictorii, astfel cum a afirmat, cu titlu de principiu, Curtea Europeană într-o jurisprudență constantă.

Referitor la cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 18 Cod procedură penală, invocat de recurenții inculpați se reține că soluția de condamnare dispusă de către prima instanță a fost, după cum s-a argumentat și în cele ce preced, întemeiată pe probele care se coroborau; așadar, împrerurarea că instanța și-a însușit aprecieri cuprinse în rechizitoriu nu echivalează cu neîntemeierea pe probe a hotărârii.

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că, motivul referitor la existența erorii grave de fapt invocat de către recurenții inculpați nu poate fi reținut, întrucât există o deplină concordanță între modul în care au fost percepute în procesul de evaluare mijloacele de probă administrate în cursul procesului penal, reflectarea lor în considerentele sentinței atacate și soluția pronunțată.

Înalta Curte de Casație și Justiție în Complet de 5 Judecători constată că, critica formulată în recurs de către recurenții inculpați privind inexistența faptei, solicitând drept urmare achitarea lor, nu este fondată, întrucât, așa cum rezultă în mod corect, instanța de fond a perceput în mod real conținutul probelor în reținerea situației de fapt, fiind concordante considerentele hotărârii cu soluția pronunțată în cauză, astfel încât dispozițiile art. 385⁹ pct. 18 Cod procedură penală, privind eroarea gravă de fapt, nu-și găsesc aplicabilitatea.

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că instanța de fond a dat eficiență deplină dispozițiilor art. 63 alin. 2 Cod procedură penală,

referitoare la aprecierea probelor, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția inculpaților.

Astfel, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că întreg probatoriul administrat în cauză:

- denuntul și declarațiile martorului NASTASE DANUT (dosar urmărire penală vol.1, filele 1-7; filele 12-29; filele 38-46; filele 51,52; filele 55-62; filele 91,92, vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.43-51);

-declarația martorei PARASCHIV DOINA FLORENTINA dosar urmărire penală (vol. I, fil.135-137);

-declarația martorei PENCIU MIRONIA ELENA (dosar urmărire penală vol. 1, fil.148-155 vol. Dosar 745.1/1/2007 fl.95);

-bilet de avion și factura eliberate de Swis International Air Lines, la data de 2.05.2006, pe numele CIOFU ELENA (dosar urmărire penală vol. I, fil. 217-224);

-copii după chitanța seria B VRO nr. 8364170 și factura fiscală seria B VFJ nr. 6939496, eliberate de Agenția de Turism CMB Travel, la 12.07.2006, în legătură cu cumpărarea a două bilete de avion pe numele CIOFU ELENA și CIOFU RALUCA Elena (vol. 1, fil.) precum și chitanța seria BVRO nr. 8364169 și factura fiscală seria BVFJ nr. 6939495 eliberate de către aceeași agenție, la 12.07.2006, pentru plata asigurărilor medicale, în perioada 13-14 iulie 2006 a celor doua persoane mai sus menționate;

-copii după factura fiscală seria BVFJ nr. 6939483 și chitanța seria BVRO nr. 8364162, eliberate de Agenția de Turism CMB Travel, la 10.07.2006, în legătura cu cumpărarea a două bilete de avion pe numele CIOFU ELENA și CIOFU RALUCA (vol.1, fil. 177, 178, 179), precum și chitanța seria BVRO nr. 8364163 și factura fiscală seria BVFJ nr. 6939484 eliberate de către aceeași agenție, la 10.07.2006, pentru plata asigurărilor medicale, în perioada 31.07 - 04.09.2006 a celor doua persoane mai sus menționate (dosar urmărire penală vol. I, fil. 181, 182);

-declarația martorei IONESCU IONELA (dosar urmărire penală vol. I, fil, 183-187, vol. Dosar 745.1/1/2007 fl.83-84);

- relații și înscrisuri puse la dispoziție de către Oficiul Poștal București nr. 4, în legătura cu transferul, la 29.08.2006, prin mandat on-line, a sumei de 4.000 RON, pe numele destinatarului CIOFU VLAD (vol. I fil. 198-206,, fil. 210), precum și înscrisuri privind primirea la aceeași data a sumei de 4.180 RON pe numele IOVITA ADRIAN (dosar urmărire penală vol. I, fil. 207-208);

-înscrisurile, în original, privind transferul sumelor de bani mai sus menționate (dosar urmărire penală vol. I, fil.);

-declarațiile martorilor IOVITA ADRIAN (dosar urmărire penală vol. II, fil. 1-5 vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.121-124.), ENACHE CARMEN DOINA (vol. II, fil.8-17), TOADER MARIUS (vol. II, fil. 53-56 voll. Dosar 745.1/1/2007 fl.31)

-declarația martorei SPITA ANDREEA PATRICIA (vol. II, fil.), BATORI ISTVAN JOSZSEF (vol. II, fil. 171-176), MURESAN PETRU IULIAN (vol. II, fil. 181, 182);

-declarațiile martorilor COTOFANA BOGDAN (dosar urmărire penală vol. II, fil.64-74, vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.151-153.), DOBRE AUREL (vol. II, fil.75-80) și ENACHE CRISTIAN (vol. II, fil.81-86); PREOTEASA CONSTANTIN (vol. II, fil. 87-89 vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.287-289);

-declarațiile martorilor BLAJ DORU (vol. II, fil.37-41, vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.149), CATANICI AVRAM (vol. II, fil.41-46), GABOR GABRIEL (vol. II., fil.31-35);

- declarațiile martorilor Dobre Aurel (vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.231-233) Iliescu Toader(vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.206-207) Cjocarui Constantin (vol.II Dosar 745.1/1/2007 fl. 204), Dinovici Mihai (vol.II Dosar 745.1/1/2007 fl.205), Râpanu Gabriela(vol.II Dosar 745.1/1/2007 fl.206), Diaconu Lucian (vol.II Dosar 745.1/1/2007 fl.250-251).

-declarațiile martorilor SAMPETRU MARCEL (vol. II, fil.48-50 vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.173), IORDACHE ELENA (vol. II, fil.51.52), BUCUR DAN (vol. II, fil.91,92) CUCU AUREL (vol. II, fil.93-96, vol.I Dosar 745.1/1/2007 fl.93-94) ;

- -autorizațiile și încheierile emise, în temeiul art. 91¹ și urm. C.p.p., de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală respectiv: încheierea nr. 12 din 29.06.2006 și autorizațiile nr. 27, nr. 28, nr. 29 și nr. 30 din aceeași dată, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală; încheierea nr. 14 din 11.07.2006 și autorizațiile nr. 34 și nr. 35 din aceeași dată emise de Înalta Curte de Casație și Justiție - Sectia Penala,

-proces verbal de instalare a tehnicii de înregistrare (vol. III, fil. 1,2);

- procesul-verbal de interceptare și redare a a dialogului purtat de numiții NĂSTASE DANUȚ și IOVITA MARICICA, la data de 04.07. (vol.III, fil. 3-16),

-proces verbal de instalare a tehnicii de înregistrare (vol. III, fil. 17,18);

-doi suporturi magnetici, tip mini DVD, marca SONY PREMIUM 80, cu seria constructiva 51JC4204E 0322, inscripționat cu nr. 4, și 31HC403MF 0416, care conține imagini privind principalele momente operative ale prezentei numitului NĂSTASE DANUȚ în vecinătatea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la data de 05.07.2006 și 23.10.2006 (vol. I, fil. 258-348);

- procesul-verbal de interceptare a dialogului purtat de numitul NĂSTASE DANUȚ cu numitul CIOFU IOAN, la data de 05.07.2006, începând cu ora 14:18; a acestei convorbiri; (vol. III, fil. 19-27);

- procesul-verbal de interceptare și nota de redare a conținutului dialogului purtat de numitul NĂSTASE DANUȚ cu numita IOVIȚĂ MARICICA, la data de 05.07.2006, începând cu ora 15:04 discuției (vol. III, fil. 30-39);

- procesul-verbal de interceptare și procesul-verbal de redare a conținutului a dialogului purtat de numitul NASTASE DANUT cu IOVIȚĂ MARICICA și alte persoane, la data de 18.07.2006, începând cu ora 14:39 discuției (vol. III, fil. 43 - 59);

- procesul-verbal de interceptare a convorbirilor și procesul-verbal de redare a conținutului dialogului purtat de numiții NĂSTASE DANUȚ și IOVIȚĂ MARICICA, la data de 29.08.2006, începând cu ora 10:22, respectiv, orele 12:30(vol. III, fil. 62-97);

- procesul-verbal de interceptare și procesul-verbal de redare a dialogului purtat de numiții NĂSTASE DANUȚ și IOVIȚĂ MARICICA, la data de 07.09.2006, începând cu ora 14:22 (vol. III, fil. 100-134);

- procesul-verbal de interceptare și procesul-verbal de redare a conținutului discuției dialogului purtat de numiții NĂSTASE DANUȚ și IOVIȚĂ MARICICA, la data de 22.09.2006, începând cu ora 14:44; (vol.III, fil. 137-168);

- procesul-verbal de redare a conținutului dialogului purtat de numiții COTOFANA BOGDAN și CIOFU IOAN, la data de 30.08.2006, începând cu ora 09:49 (vol. III, fil. 171-195);

-un suport digital tip CD-R, marca Verbatim, cu seria constructiva 5342N0325 20, inscripționat cu nr. 372/II-1/32 COPIE, ce conține înregistrarea a 44 de convorbiri telefonice și un mesaj SMS și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 266-341);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructiva 5342N0324 20, inscripționat cu nr. 372/II-1/35, ce conține înregistrarea a 8 convorbiri telefonice selectate din traficul interceptat și înregistrat în baza autorizațiilor instanței și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 342-351);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructiva 5342N0324 20, inscripționat cu nr. 372/11-1/27 COPIE, ce conține înregistrarea a 5 convorbiri telefonice selectate din traficul interceptat și înregistrat în baza autorizațiilor instanței și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 352-356);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructiva 5342N0324 20, inscripționat cu nr. 372/II-1/37, ce conține înregistrarea convorbiri telefonice selectate din traficul interceptat și înregistrat în baza autorizațiilor instanței și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 357-365);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructivă 5342N0324 20, inscripționat cu nr. 372/II-1/36, ce conține înregistrarea a 17 convorbiri telefonice selectate din traficul interceptat și înregistrat în baza autorizațiilor instanței și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 366-381);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructivă 5342N0324 20, inscripționat cu nr. 372/II-1/34, ce conține înregistrarea a 14 convorbiri telefonice selectate din traficul interceptat și înregistrat în baza autorizațiilor instanței și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 382-391);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructivă 5342N0328 21, inscripționat cu nr. 372/II-1/33, ce conține înregistrarea convorbiri telefonice interceptate în baza autorizațiilor instanței și procesul-verbal de redare a conținutului acestor discuții (vol. III, fil. 392-402);

-un suport digital, tip CD, marca Verbatim, cu seria constructive 6198N1214 01881 14, inscripționat „convorbiri telefonice NĂSTASE DANUȚ”, ce conține un număr de 4 convorbiri telefonice realizate prin mijloace proprii de către denunțatorul NĂSTASE DANUȚ și care au fost descărcate din memoria telefonului mobil al acestuia (conform procesului verbal aflat în vol. I, fil. 64), precum și notele de redare a conținutului acestor convorbiri (vol. I, fil. 65-72);

-declarațiile inculpatei IOVIȚĂ MARICICA (vol. IV, fil. 12-14);

-declarațiile inculpatului CIOFU IOAN (vol. IV, fil. 60-61),

demonstrează cu prisosință că inculpatul Ciofu Ioan a primit de la inculpata Ioviță Maricica sume de bani și foloase materiale în modalitatea arătată în situația de fapt.

În raport de argumentația prezentată mai sus având în vedere că instanța de fond nu a denaturat probele administrate, în sensul de a reține împrejurări esențiale, fără ca probele să le susțină, sau, dimpotrivă, nereținând asemenea aspecte, deși probele le confirmau, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că infracțiunile de dare de mită, respectiv de luare de mită pentru care inculpații Ioviță Maricica și Ciofu Ioan au fost trimiși în judecată, există în materialitatea lor și că sunt întrunite elementele constitutive ale acestora, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Prin urmare, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, în mod corect, prima instanță, prin coroborarea judicioasă a probelor administrate în cauză, a dispus condamnarea inculpaților Ciofu Ioan și Ioviță Maricica pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

Totodată, instanța de recurs, consideră că pedepsele aplicate inculpaților Ciofu Ioan și Ioviță Maricica, în condițiile stabilite de prima instanță reflectă și respectarea principiului proporționalității între gravitatea faptelor comise, ce nu s-a estompat nici măcar prin trecerea timpului și profilul socio-moral și de personalitate al inculpaților, apreciind că suspendarea condiționată a executării pedepsei și suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu ar reprezenta un avertisment în abținerea acestora de la o conduită ilicită.

Raportat la situația de fapt reținută, Înalta Curte constată că prima instanță a stabilit încadrarea juridică legală a infracțiunilor comise de inculpații recurenți Ciofu Ioan și Ioviță Maricica, ce se circumscriu în drept conținutului constitutiv al infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, după cum și sancțiunile stabilite de instanța de fond, atât sub aspectul cuantumului, cât și a modalității de executare, au fost corect individualizate fiind în măsură să răspundă cerințelor de coerciție și reeducare, dar și gradului concret de pericol social al faptei și persoanei inculpaților.

În argumentarea punctului de vedere îmbrățișat, Înalta Curte reține ca potrivit art.72 din Cod penal la stabilirea și aplicarea pedepselor se ține seama de dispozițiile părții generale a acestui cod, de limitele de pedeapsă fixate în legea specială, de gradul de pericol social al faptelor săvârșite, de persoanele infractorilor și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probator, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a

reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care totdeauna, prin mărimea privațiunii trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal român, în art.52 alin.1, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.”

Ori, faptele pentru care inculpații menționați au fost condamnați de instanța de fond sunt neîndoielnic grave, astfel că în operațiunea complexă a individualizării tratamentului penal, Înalta Curte având în vedere maniera în care aceștia au procedat, activitățile ilicite desfășurate de fiecare inculpat recurent în parte, astfel cum au fost descrise anterior, precum și calitatea pe care o avea fiecare dintre ei, importanța și specificul valorilor sociale ocrotite de legea penală, consecințele grave ale acțiunilor lor și, nu în ultimul rând, circumstanțele personale ale inculpaților (atitudinea cu privire la faptele comise, antecedenta penală, situația familială și materială, ș.a) apreciază că resocializarea lor viitoare pozitivă nu este posibilă decât prin sancțiunile aplicate de prima instanță, atât sub aspectul quantumului, cât și a modalității de executare.

Dacă asemenea fapte nu ar fi urmate de o ripostă corespunzătoare a organelor în drept s-ar întreține climatul infracțional și s-ar crea inculpaților menționați impresia că pot ignora în continuare valorile ocrotite de lege, prin normele speciale, fără a accepta să-și corijeze comportamentul, putându-se ajunge în final în atare mod la lipsă de efect educativ a pedepselor aplicate.

Așa fiind, concluzia care se desprinde este aceea că s-a acordat suficientă și echilibrată importanță gradului de pericol social al infracțiunilor, dar și poziției procesuale a inculpaților, astfel că pedepsele aplicate, atât sub aspectul quantumului, cât și a modalității de executare sunt juste și proporționale, în măsură să asigure funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al sancțiunii.

Față de cele învederate, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători În temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 litera d din Codul de procedură penală urmează a admite recursurile declarate de inculpații CIOFU IOAN și IOVIȚĂ MARICICA împotriva sentinței nr.473 din 27 martie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.745.1/1/2007, va casa, în parte,

sentința penală recurată numai în ceea ce privește pedeapsa complementară aplicată inculpatului Ciofu Ioan și pedepsele accesorii aplicate inculpaților Ciofu Ioan și Ioviță Maricica și, în rejudecare:

Va modifica pedeapsa complementară aplicată inculpatului Ciofu Ioan, în sensul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b și c Cod penal și va menține cuantumul acesteia de 2 ani.

Va modifica pedeapsa accesorie aplicată inculpatului Ciofu Ioan, în sensul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b și c Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

Va modifica pedeapsa accesorie aplicată inculpatei Ioviță Maricica, în sensul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

Se vor menține celelalte dispoziții ale sentinței penale recurate.

În temeiul art. 192 alin.3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile declarate de inculpații **CIOFU IOAN** și **IOVIȚĂ MARICICA** împotriva sentinței nr.473 din 27 martie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.745.1/1/2007.

Casează, în parte, sentința penală recurată numai în ceea ce privește pedeapsa complementară aplicată inculpatului Ciofu Ioan și pedepsele accesorii aplicate inculpaților Ciofu Ioan și Ioviță Maricica și, în rejudecare:

Modifică pedeapsa complementară aplicată inculpatului Ciofu Ioan, în sensul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b și c Cod penal și menține cuantumul acesteia de 2 ani.

Modifică pedeapsa accesorie aplicată inculpatului Ciofu Ioan, în sensul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b și c Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

Modifică pedeapsa accesorie aplicată inculpatei Ioviță Maricica, în sensul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale recurate.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru recurenții inculpați Ciofu Ioan și Ioviță Maricica, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 100 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 11 februarie 2013.

LUMEAJUSTITIEI.RO